

Non Solum

Kevät 2017

Sisällysluettelo

Pääkirjoitus	3
Ylioppilaan mietteitä	4
37 vuotta lukio-opetuksen muutoksen vuotta	7
Japanilaisen vaihto-opettajan tervehdys klassikkalaisille	9
“My year in Finland, different education”	11
Opiskelijakunnan tervehdys	12
Matkalogi Slush Up! Chengdusta	13
Pitsaa ja jonotusta Roomassa	16
Vaikuttamisen tulevaisuus	20
Entiset klassikalaiset ehdolla kuntavaaleissa	23
Jäätelökesä	25
Mitä tehdä kesälomalla? Tässä 100 ideaa	27
Digitutorin niksinurkka: sähköistä polkua etsimässä	32
Piirtopöytä mainio työkalu matematiikan ja fysiikan tehtävissä	34
Kesähoroskoopit 2017	37
Ykkösten keväistä runoilua	39
Suomen hevonen suomalaisuuden kuvaajana	41
Suomalaisen Sielunmetsä	43
Sodanjälkeinen Suomi vähemmistön silmin	45
Koirien Kalevala toi kulttuuria kaikenikäisille	47
Päivä Zeuksen ajassa	49
Non Solumin toimittajakunta	51

Pääkirjoitus

Tuomas Alanen

Näin on taas kulunut yksi kouluvuosi hujah-
tamalla. Kun alkaa miettimään, kouluvuosi
on tuntunut todella nopealta, vaikkakin se on
tuonut mukanaan monia eri käänteitä. On ol-
lut tapahtumaa jos jonkinlaista ja jopa mat-
kustelua!

Matkustellessa kuulee monia hyviä viisauksia,
joita on kätevää myös soveltaa itse. Esimer-
kiksi Chengdussa vieraillessamme pääsim-
me kuulemaan suomalaisen Kasperin Star-
tup Saunasta tietoisuutta hyvästä markkinoin-
tipuheesta. Päällimmäikseksi mieleen jäi, et-
tä älä koskaan aloita pahoittelemalla huonoa
englantia ja töksäyttämällä, että yrität ker-
toa tämän asian, vaikkakin hiukan hitaam-
min. Yritä keksiä asiasta sen positiiviset puo-
let ja käännä se omaksi eduksesi! Tällä oh-
jeella tulee vielä pääsemään pitkälle, ainakin
pitchingtuomaristo ottaa sinut enemmän to-
sissaan.

Tätä voi soveltaa hyvin myös koulumaail-

maan. Yritä parhaasi ja yritä saada heikkou-
destakin hyvä puolesi esiin!

Ja kesäkin lähestyy. Ainakin toivottavasti!
Kesä tarkoittaa varmasti monille odotettua
lomaa. Toisille se saattaa olla taskurahojen
ansainta-aikaa. Kaikkien kesään kuuluu var-
masti monia erilaisia suunnitelmia. On reis-
sua kotimaassa, ulkomaille, on kesätöitä ja
vaikka sun mitä muuta. Jos kuitenkin teke-
misen puute iskee, niin lehdestä löytyvät 100
vinkkiä kesälomalle ovat aika toimivia!

Kiitokset vielä näin lukuvuoden viimeisen leh-
den merkeissä kaikille lukijoille, toimittajille
ja avustajille! Nautitaan nyt ansaitusta lo-
masta ja jatketaan sorvin ääressä syksyllä
taas.

Toivottavasti kesästä tulee lämmin ja aurin-
koinen! Vaikkakin taitaa vanha suomalainen
sananlasku "Suomen kesä on lyhyt ja vähä-
luminen" pitääkin aika hyvin paikkaansa...

Ylioppilaan mietteitä

Jutta Lamminaho

Ensimmäinen vuosi oli sellaista opiskelun opiskelua:

miten selvitä koko kirjan koealueesta, keitä ovat kaikki nämä uudet ihmiset ja miten niihin tutustutaan, entä jos en osaakaan valita oikeita kursseja? Onneksi meidän ei kuitenkaan tarvinnut pärjätä yksin, koska opettajat ovat aina valmiita auttamaan ja lisäksi voi luottaa siihen, että kurssikaverit ovat aivan yhtä pihalla kuin itsekin on. Vuodesta jäi kuitenkin käteen uskomattoman paljon tietoa ja ihania uusia ihmisiä.

Sitten oli ensimmäinen vuosi jo takana eikä enää oltukaan niitä koulun nuorimpia. Hirveästi se ei tietenkään lohduttanut, kun opettajat alkoivat uhkailemaan lukiouran rankimista keväästä, ihan oikeutetusti.

Reilu viikko sitten tulivat tulokset.

Ja kyllä, minäkin saan painaa pian päähäni valkolakin todisteeksi ylioppilaskirjoituksista ja lukio- vuosista. Nyt on se hetki, jota on kolme vuotta odotettu, tosin ei se todellakaan kolmelta vuodelta ole tuntunut. Vaikkei väsyneillä aamutunneilla ja ruokailua edeltäneitä nälkäisinä minuutteina siltä aina tuntunutkaan, on aika mennyt aivan liian nopeasti. Paljon on jo ehtinyt unohtaa: Ajatella että sitä on joskus osannut ruotsin epäsäännöllisten verbien taivutuksen. Monet muistamisen arvoiset hetket ovat muuttuneet vain osaksi tietoisuutta siitä, etten ole katunut Klassikkaan tuloa minuuttiakaan. Mutta kyllä sitä uskomattoman paljon muistaakin.

Onneksi sitä ennen oli kuitenkin Wanhat.

Voin rehellisesti sanoa, että tuo rakkaiden ystävien kanssa vietetty prinsessapäivä oli yksi elämäni ihanimmista. Persoonallisissa mekoissa häikäisevän kauniit tytöt ja pojat tyylikkäissä puvuissaan oikeina herrasmiehinä, kaikkien ahkerasti harjoittelemat, upeat tanssit ja tanssien välissä vietetyt hetket tekevät vanhojentansseista ehdottomasti kipeiden varpaiden sekä puku- ja paristressin arvoisen.

Nyt meidän kaikkien abien on pärjätävä itsenäisesti

Nyt en ole yli kuukauteen käynyt koululla ja on pakko sanoa, että vähän on jo ikävä, vaikka työt ja pääsykokeet ovat kiireisenä pitäneetkin. On oikeasti pikkuisen pelottavaa ajatella, että nyt meidän kaikkien abien on pärjättävä itsenäisesti, mihin tiemme sitten vievätkään. Toisaalta kuitenkin tuntuu siltä, että lukiovuodet ovat antaneet hyvät eväät jatkaa eteenpäin. Opittu on niin toisen askeen yhtälöiden ratkaisukaava ja itsenäisen Suomen vaiheet kuin myös niitä ihan oikeasti tärkeitä asioita yhteistyöstä, itsenäisestä ajattelusta sekä aikuiseksi kasvamisesta.

Lukiosta suoriutuminen ei missään nimessä ole helppoa.

Tajuntaan iski tietoisuus syksyllä uhkaavista ylioppilaskokeista

Kun kakkosen keväästä oli selvitty ja oltiin enemmän kuin valmiita pitkään ja rentoon kesälomaan, iski tajuntaan tietoisuus syksyllä uhkaavista ylioppilaskokeista. Jännitys oli kauhea ja ainakaan minulla ei ensimmäisistä yo-kokeista ole hirveästi muistikuvia. Muuten tämä viimeinen lukio vuosi on ollut minulle se, josta on ehtinyt eniten nauttia, koska kursseja ei ole ollut ihan niin paljon ja kaikki on jo tuttua. Eivätkä ne yo-kokeetkaan enää niin hirveän paljon ahdistaneet, kun tiesi, että kyllä ne kuitenkin sujuvat, ja jos ei suju, niin syksyllä uudestaan.

Onneksi ennen kirjoituksia oli vielä penkkarit. Paras mahdollinen tapa purkaa stressiä on ehdottomasti hassuista asuissa rekanlavalta hyppiminen. Ja suurkiitos vielä kaikille upean abi-juhlan järjestäjille.

Siihen kuuluu stressiä ja ahdistusta, kun tuntuu, ettei ikinä ehdi tehdä kaikkea. Siihen kuuluu väsymystä ja syyllisyyttä huolimattomasti luetusta koealueesta. Mutta ainakin minulla hyviä hetkiä on silti ollut enemmän. On ollut onnistumisen iloa, kun vihdoinkin tajuaa, mistä opettaja on puhunut viimeiset kolme tuntia, ruokalassa juoruilua, maailmaa avartavia keskusteluja, yhdessä väsyneenä hiljaa istumista ja virkistäviä tapahtumia.

Uuden ylioppilaan neuvo nuoremmille

Niille, joilla lukio-opintoja on vielä enemmän edessä kuin takana, tuore ylioppilas haluaakin antaa vähän neuvoja urakasta selviämiseen. Kuunnelkaa tunnilla! Helpottaa paljon, kun ei tarvitse opiskella kaikkea itsenäisesti. Kyselkää ja kommentoikaa, kyseenalaistakaa ja perustelkaa mielipiteenne. Sillä pääsee pitkälle, vaikka ihan kaikki asiat eivät olisi päähän

jääneetkään. Ja muistakaa nukkua ja muutenkin rentoutua ja pitää hauskaa.

Ikävä teitä tulee

Kanssa-abeilleni haluan toivottaa ihania, ja toivottavasti aurinkoisia, lakkiaisia ja valtavasti onnea sinne minne lähdettekin. Ikävä tulee teistä niitakin, joiden nimiä en ehtinyt oppia.

37 vuotta lukio-opetuksen muutoksen vuotta

Risto Maukonen

Liitutaulu ja kalvoja

Kun aloitin Musiikkilukion historian ja yhteiskuntaopin tuntiopettajana yli 37 vuotta sitten, ei kurssimuotoisesta lukiosta eikä tietokoneista ollut aavistustakaan. Ylioppilaskirjoitukset kirjoitettiin käsin ruutupaperille ja opettaja heijasti kalvoja piirtoheittimelle tai kirjoitti ydinasiat liitutaululle.

Tärkeintä on sisältö ja tietoperusta

Nyt joskus tuntuu, että olemme enemmän teknikoita kuin opettajia. Uusi sähköinen ylioppilaskirjoitus edellyttää vahvaa tietotekniikan osaamista sekä opettajilta että oppilailta, vaikka oleellista on kuitenkin sisältö ja tietoperusta.

Sama lukujärjestys koko lukuvuoden

Ensimmäisinä opetusvuosinani opetin kahdesta kolmeen viikkotuntia historiaa kullekin

luokalle syyskuusta toukokuuhun. Lukujärjestys ei muuttunut eivätkä juuri opetusmenetkään. Opettaja luennoi ja oppilaat kirjoituivat käsin muistiinpanot. Tunnit kestivät vain 45 minuuttia.

Jos et tiedä menneisyyttä, et voi ymmärtää tätä päivää.

Historia ja yhteiskuntaoppi eriytyivät omiksi oppiaineiksi ja lakitieto tuli valinnaiseksi oppiaineeksi. Samalla painopiste siirtyi historiasta yhteiskuntaoppiin. Yhteiskunnallisten asioiden ymmärrys on välttämätöntä, mutta yhtä tärkeää on mielestäni myös historian tuntemus. Jos et tiedä menneisyyttä, et voi ymmärtää tätä päivää.

Työtavat monipuolistuvat

Uusi kurssimuotoinen lukio ja 75 minuutin opetustuokiot mahdollistivat monipuolisemmat tavat opiskella. Tietotekniikan kehittyminen antoi avaimet aktiiviseen tiedonhakuun myös oppituntien aikana. Historian ilmiöitä tutkittiin yhdessä opettajan ja oppilaiden kanssa ryhmätöissä ja esitelmissä. Monta uutta asiaa opinkin monipuolisista ja hyvin tehdyistä oppilastöistä.

Ainereaalin aikaan

Suurin muutos on kuitenkin tapahtunut ylioppilaskirjoituksissa, kun siirryttiin ainereaa-

liin. Nyt esimerkiksi historian ja yhteiskuntaopin kysymykset vaativat yhä enemmän omaa näkemystä ja soveltamisen taitoja. Ulkoluvulla ei enää pärjää, vaan laajat, monisivuiset aineistot vaativat kykyä erottaa oleellinen epäoleellisesta. Samalla kun ylioppilaskokeiden kysymykset aineistoihin laajenivat eivätkä kysymykset mahtuneet enää yhdele arkille, nousi vaatimustaso. Esimerkiksi kevään 2017 ylioppilaskirjoituksissa oli osattava tulkita Esko Ahon ja Paavo Lipposen videokeskustelua.

Avainsanoina aktiivisuus, tiedonhalu ja kriittisyys

Minulla on ollut iloa opettaa aktiivisia, tiedonhaluisia ja kriittisiä nuoria. Tunneilla käydyt keskustelut ovat avartaneet yhteiskunnal-

lisia ilmiöitä urheilusta politiikkaan. Toivon, että sama vire jatkuu.

Japanilaisen vaihto-opettajan tervehdys klassikkalaisille

Yayoi Higashi

Hei! Minä olen Yayoi Higashi.

Minä tulen Japanista. Hauska tavata!

I was looking forward to seeing you! Now I am very happy to be here in Kuopio. I come from Kyoto in Japan, which was an ancient capital from 794 to 1869, very traditional city. There are a lot of shrines and temples, and lots of tourists from overseas enjoy sightseeing.

I have been working as a high school teacher for about twenty years. I teach English and sometimes Japanese for foreign kids. I have thought I would like to study abroad and obtain more experiences in recent years.

Finland is renowned for its education, so I hope to see how the education system works, how the teachers run classes, what they emphasize in the school curriculum, and how the students learn at school including the method of teaching and learning English as a second language.

The school system here is quite different and the school life is also different from ours.

I feel that Finnish education is very flexible and offer a wide range of options. That means students are required to b

They are independent and responsible for themselves. Also they seem to be calm and relaxed, and spend a comfortable life with enough time compared to Japanese students. School in Japan starts at around 8:40 and 6th/7th lesson ends at 15:30/16:30. After that lots of them participate club activities and go home at 19:00. Most of them have club activities on Saturdays&Sundays. Of course they have to study so they spend a kind of busy life. They have most of their lessons at their homeroom class and they take part in various events like cultural festival, sports festival, school trip with classmates. So they have a strong sense of belonging in their class.

Last year I was in charge of international education at the high school I worked at and I feel that this is very important in today's world. Through introducing Japanese culture to foreign students, I would like to help promote their cross-cultural understanding. Of course I'd like to help students study the Japanese language as well. After coming back to Japan, I would like to use what I learned in Finland to help my students, my school, and education in Kyoto and Japan. I really hope to make a great contribution to society by conveying what I have learned.

I have deep and varied interests and I have a strong desire to continue learning new things. I believe we should be stimulated and developed by having a lot of experiences and communicating with people with different values and backgrounds. So I want to treasure every encounter and every new experience here. I hope many of you will learn some about Japan and that you become more interested in Japanese culture. I am really looking forward to talking with you!

“My year in Finland, different education”

Pin-Hsing, Wen (Rotary exchange student 2016-17)

Hello everyone! I'm Pinhsing. I am from Taiwan.

Time flies, everything feels like just happened yesterday. But one year has gone. I would like to thank all the students who had helped me in class during this year. And I am also grateful for the teachers. Helping me understand the course content and even give me some essays to think about. I'm really appreciate for all of you from the bottom of my heart.

Finland is a very different country to Taiwan. And "Education system differences" are the most interesting thing for me to know. So I was making a study about the different education systems. I got 60 Taiwanese and Finnish high school students' questionnaires

back. I noticed that there are many differences between.

From the data, we can know Taiwanese students have more pressure of studying, from their family or classmate. The result shows that there are 56.7% Taiwanese students' families have ever beaten them because of their exam result. But in Finland, it's quite rare, just 7.7%.

We arrive at the following review. There are very different education systems between two countries. However, it's interesting that most of the students think study is for future. I also searched data of PISA2012, 2015. These two countries occupied the front positions in many subjects. Their results were in a dead heat. But Taiwan students are more stressed and their average of interesting of studying are lower than Finland. I think Taiwanese students shouldn't have so long school days. The results show that 44.8% higher than 9 hours, 55.2% 7-8 hours everyday.

"Learning is not only for number, for future." Many students' performances in school affect their mood. It's normal. But how do let learning be more interesting? more easier? This is what schools have to care more nowadays. This year, I came to this school to experience the different school life. It was amazing! I saw the differences; I made friends; I learned new language and culture. It had been the best year ever! Thank you everyone! I will never forget you all and of course I am coming back to Finland soon! Kiitos!

Opiskelijakunnan tervehdys

Opiskelijakunnan hallitus

On taas se aika vuodesta, kun luonto puhkeaa täyteen loistonsa.

Yksi lukuvuosi on jälleen takana ja pystymme hetkellisesti luopumaan arjesta.

Vuoteen on mahtunut paljon hyviä ja hauskoja hetkiä, esimerkiksi piilotettujen palkintojen etsimistä koulun tiloista, taksvärkkipäivää ja erikoinen orjapäiväkin tuli vietettyä.

Kulunut vuosi on ollut muutenkin täynnä erilaisia käänteitä, kuten japanin opettajan vaihtuminen.

Ja hieman haikeitakin asioita, sillä tänä vuonna päätöksen saa myös pitkän ja menestyksekkään opettajauran tehnyt Risto Maukonen, joka pääsee viettämään eläkepäiviään!

Muistakaa nauttia kesästä ja tehdä sellaisia asioita, joista oikeasti nautitte. Syksyllä jatketaan sitten hieman erilaisilla ja joillekin kokonaan uusilla poluilla!

Haluamme opiskelijakunnan hallituksen puolesta vielä toivottaa kaikille mahtavaa ja ansaittua lomaa!

Muistakaahan vielä ilmoittautua 17.8 pidettävään Rosvopaistitapahtumaan!

Tilaisuus on hieno ja ainutlaatuinen kokemus, eikä siitä kannata jäädä pois.

Matkalogi Slush Up! Chengdusta

Hieromassa businessopimuksia kiinalaisten sijoittajien kanssa!

Istuessa Kuopion lentoaseman odotusaulassa se realisoitui. Olin oikeasti lähdössä matkalle Kiinan Chengduhun.

Olimme siis #FinEduVr-hankkeen tiimoilta matkalla Kiinaan Slush Up! Chengdu-tapahtumaan, jonne oli kutsuttu hankkeen tiimoilta kaksi opiskelijaa ja kaksi opettajaa. Matkavahvuutemme koostui allekirjoittaneen lisäksi Siljanderin Aaronista, opiskelija Muuramen lukiosta, Puustisen Akista, rehtori Muuramen lukiosta ja Ilomäen Timosta, opettaja Schilditin lukiosta Jyväskylästä.

Matkamme starttasi kunnolla Helsinki-Vantaan lentoasemalla, josta starttasimme pitkälle lennollemme porukkana. Menomatalla lentoreittimme oli Helsinki-Berliini-Abu Dhabi-Chengdu. Päästyämme perille Chengdu-

hun päivän matkustamisen jälkeen tutustuimme ensimmäisenä hotelliimme, joka oli todella hieno viiden tähden hotelli. Iltakahvilla kävimme vielä hotellin alakerrasta löytyvässä Maan Coffeessa. (Kannattaa käydä syömässä vohvelit, jos mahdollista! Tosi herkullisia!)

Ensimmäinen tapahtumapäivämme starttasi kello 9 alkavalla Chengdulaisella bisneskonferenssilla, jossa pääsimme mm. kuulemaan saksalaisesta teollisuuden vallankumouksesta Industrie 4.0:sta ja luultavimmin paikallisen puolueen edustajan puheesta (sisällön perusteella tehty määritys). Vaikkakin olimme Kiinassa ja kyseessä kiinan kielinen tapahtuma, emme olleet kuitenkaan pulassa, sillä tapahtumassa oli tulkkauslaitteisto, jota käytettiin ns. henkilökohtaisilla vastaanottimilla.

Lounaan kautta menimmekin ensimmäistä kertaa viralliselle tapahtuma-alueelle, jossa pääsimme kuulemaan, millainen on Chengdun Hi-tech-zone alueena startup-yrityksille. Ennen meidän "closed doors"-tapaamisia nautimme kuitenkin vielä auringosta ja lämmöstä, siitä mistä olemme unelmoineet koko pitkän talven ajan.

Saavuttuamme takaisin auringosta nauttimasta pääsimmekin suoraan asiaan, sillä joku sijoittaja halusi keskustella meidän kanssa, vaikka meille ei ollutkaan varattu virallista aikaa. Ja eikun hieromaa "rämpylöitä" (paikallista valuuttaa RMB, eli renminbi, jonka yksikkö on juan) hankkeelle. Sen jälkeen vielä pääsimme hieromaan bisneksiä toisen sijoittajan kanssa. Jos ei muuta jäänyt käteen, niin saimme ainakin todella hyviä vinkkejä siihen, millaisiin tahoihin kannattaa ottaa yhteyttä, jos haluaisimme tehdä yhteistyötä kiinalaisten koululaitosten kanssa.

Tämän jälkeen suuntasimmekin hotellille vielä päivällistämään ja iltakierrokselle paikalliseen ostoskeskukseen. Yritimme koko matkan ajan löytää paikallista elektroniikkamyymälää ja teimmekin laajaakin selvitystyötä kaikkien paikallisten kanssa, ketä näimme. Meiltä to-

ki jäi vielä yksi maailman suurimmista kaupakeskuksista koluamatta, New Century Global Center, jonka pinta-ala vastaa noin kahdakymmentä Matkus Shopping Centeriä.

Toisena tapahtumapäivänä pääsimmekin itse asiaan, kun oli vuorossa paneelikeskusteluita ja valmistautumista tapahtuman itse pääosiin, pitchingkilpailuun. Siellä oli esimerkiksi Kasper Suomalainen Startup Saunasta kertomassa hyviä vinkkejä, kuinka pitchingissä kannattaa toimia ja etenkin, mitä siinä edes kannattaa tehdä. Päällimmäisenä itselleni jäi mieleen opetus: älä pyytele anteeksi ja sano, että yrität. Se on kuulemma eniten tuomareiden korvaan särähtävä. Neuvo oli, että yritä kääntää ne jotenkin positiivisiksi.

Meidän vuoromme loistaa lavalla tuli, kun tuomaristo oli ratkomassa seuraavalle kierrokselle pääsijöitä. Kävimme heittävässä tiukan paketin kolmeen minuuttiin. Alla todistusaineistoa kuvin ja videoin. Allekirjoittanut sai dokumentoijan roolin, eli tehtäväni oli napsia valokuvia ja paljon esiintymisestämme isoilla lavoilla.

Illalla vielä päätimme ottaa paikallisen taksin ja lähteä tutkimaan, millaisia kauppvoja löytyisikö Chengdun ytimeistä. Tutustuimme myös samalla paikalliseen ruokakulttuuriin tarkemmin ja nautimme hotpotista, joka oli muuten tulinen, kun keittelimme liha- ja vihannespalasia kunnon chililiemessä. Tämän jälkeen jatkoimme kiertelyä kauppakadulla ja löytää kuin löysimme yhdestä kauppakeskuksesta ensimmäisen liikkeen, missä myytiin edes jotain teknohärpäkkeitä. Vielä jäivät kaikki paikalliset puhelimet ja tabletit ensi kerralle tutkittaviksi.

Lähtöpäivänämme lauantaina halusimme vielä katsastaa paikalliset kuuluisuudet, eli pandat! Chengduhan on tunnettu myös maailman pandapääkaupunkina ja halusimmekin nähdä, miltä nämä karvaiset ystävät näyttävät livenä ennen pandakaksikon saapumista Suomeen Ähtäriin. Kävimme vielä ennen lentokentälle siirtymistä nauttimassa viimeisen kerran jo tavaksi tulleella tavalla kokiset ja vohvelit Maan Coffeessa ja matka takaisin

kohti Suomea oli alkamassa. Paluumatkamme reitti oli Chengdu – Abu Dhabi – München – Helsinki.

Myös paikallinen televisio innostui tapahtumasta ja teki 12 minuuttisen dokumentin paikkan päältä. Videolta bongattu allekirjoittanut, #FinEduVR-tiimi ja muitakin suomalaisia. Video on tekstitetty englanniksi, vaikkakin sivusto on paikallisella kielellä eli kiinaksi: video.¹

Verkostoitumisen kannalta tällaiset tapahtumat ovat todella mahtavia. Pääsimme esimerkiksi tutustumaan Dodreamsin Erikiin ja Critical Forcen Veli-Pekkaan ja saimme sitä kautta hyviä yhteyksiä myös pelialaan liittyen. Lisäksi todella suuret kiitokset Virkkusen Laurille Slush organisaatioon, kun mahdollistit meidän saapumisen tapahtumaan! Odotamme innolla myös tulevia Slush-tapahtumia!

Tuomas Alanen

¹<http://mp.weixin.qq.com/s/qx9fA3i5eoUxhZir1ReV7Q>

Pitsaa ja jonotusta Roomassa

Noora ja Jannika+ muut Rooman matkalaiset

Vaatimuksena latinan taito

Rooman matkoja järjestetään kerran kahdessa vuodessa yhteistyössä latinan ja jonkin toisen aineen yhteistyökurssi. Tänä vuonna latinan lisäksi mukana oli myös liikunta ja terveystieto. Matkalle pääsivät kaikki, jotka halusivat ja olivat käyneet vähintään kolme latinan kurssia. Matka oli tällä kertaa 29.4-6.5 ja mukana oli yhdeksän opiskelijaa eri lukioista, sekä latinan ja liikunnan opettajia.

Aamulla varhain

Kun monet olivat vielä sikeässä unessa, taikka eivät olleet vielä edes menneet nukkumaan, alkoivat yhdeksän nuorta ja kaksi opettajaa jo heräillä ja valmistautua lähtöön. Lentokentällä piti olla jo viideltä aamulla ja kone Helsingin kautta Roomaan lähti vähän kuuden jälkeen.

Fontana di Trevi

Viikon aikana Roomassa näimme tavallisia turistinähtävyyksiä sekä ei-niin-tavallisia paikkoja. Söimme myös erinomaista ruokaa ja kävelimme kymmeniä kilometrejä. Kun viikon päästä oli jälleen aika palata koti-Suomeen, oli kaikilla varmasti jo hieman ikävä Suomen hiljaisuutta ja rauhallisuutta, mutta myös toisaalta varmasti ikävä Roomaa. Mutta pakkohan sinne on joskus palata, kun on lantinkin Fontana di Treviin heittänyt!

Kuva 1: "Tehtäväpläjäyksen" kuuntelua

Me olimme jo ennen matkaa tehneet Roomasta ja antiikin kulttuurista pieniä "tietopläjäyksiä", joita sitten esittelimme ympäriinsä eri puolilla Roomaa, kuten Caracallan kylpylöillä, Caapitolium kukkulalla ja Espanjalaisilla portailla. Pläjäyksiä oli esimerkiksi taidesuuntauksista, antiikin ajan kauneushanteista, monista eri nähtävyyksistä, mutta monien mielestä mielenkiintoisinta oli kuunnella taruja Capitolium kukkulasta Capitolium kukkulalla. Myös esimerkiksi antiikin ajan lääketiede oli monien mielestä mielenkiintoista.

Mielenkiintoisia nähtävyyksiä

Capitolium kukkulan lisäksi kävimme Rooman seitsemästä muinaisesta kukkulasta myös Aventinuksella, sekä Palatinus-kukkulalla vahingossa eksymässä. Kävimme myös Gianicolo-kukkulalla, jossa sijaitsee Suomen Rooman-instituutti Villa Lante, jossa pääsim-

me myös käymään. Matkamme aikana näimme monia eri nähtävyyksiä, joista parhaiten mieleen ovat jääneet suuret Caracallan kylpylät, yöllinen Fontana di Trevi, monet vanhat kirkot, kuten Il Gesu, Pietarinkirkko ja Saint Clementen kirkko (jonka alta löytyy keskiajan kirkko ja antiikin ajan katutaso), paljon puhutut Forum Romanum, Colosseum ja Circus Maximus (ja varsinkin Circus maximuksella juokseminen), kapusiinimunkkien hautakammiot sekä Trastevere kaupungin osassa haahuilu ja appelsiini- ja ruusutarhoissa käyminen. Kävimme myös esimerkiksi Ostian kaivausalueilla Rooman ulkopuolella.

Viikon aikana koimme ja näimme vaikka mitä, ja käveltyä tuli päivässä helposti yli 10 kilometriä. Tämä tuntui kyllä mukavasti lihaksissa viikon jälkeen ja jalkapohjat olivat kipeinä jo ensimmäisien päivien aikana. Se ei helppottanut pitkiä jonotuksia, joita välttämättä tuli nähtävyyksiä kierrellessä. Monet nähtävyyksistä olivat kuitenkin niin hienoja, että pitkä jonotus oli sen arvoista. Kuitenkin yllättäen pisin ja raskain jonotus ei ollutkaan Pietarin kirkkoon tai vatikaanin museoihin, vaan yhteen Rooma-tehtävistä eli kurkistamaan pienestä avaimenreiästä Maltan ritarien aukiolla (jostakin syystä viereisen reiän edessä ei ollut ollenkaan ihmisiä, joten päätimme muodostaa siihen ihan oman jonon).

Tehtävä seuraaville matkalaisille

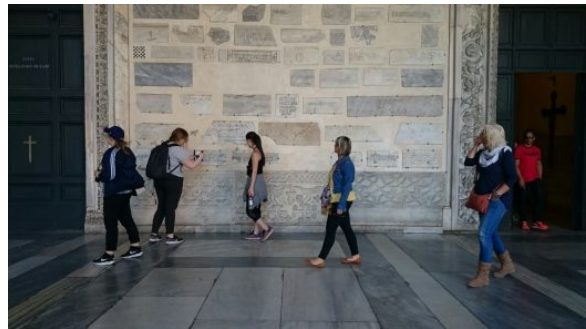
Muita Rooma tehtäviä eli asioita, joita turistin pitäisi Roomassa tehdä, olivat Rooman alkupisteen löytäminen ja sen painaminen sormella, missä saimme apua poliiseilta; pyhän veden juominen Vatikaanissa ja kolikon heittäminen Fontana di Treviin. Seuraavalle ryhmälle jätimme myös oman tehtävämme: Menkää ravintolaan, joka on alle 5 min kävelymatkan päässä hostelliltamme, eri reittejä niin, että matkassa kuluu yli tunti. Ravintolan löytämisessä saimme apua kolmelta paikalliselta, joiden avuliaisuudesta huomasimme selkeästi italialaisen palvelukulttuurin.

Mitä opimme matkalla?

Opimme Roomassa paljon italian ja antiikin ajan kulttuurista, säännöistä ja historiasta. Opimme kokemuksen kautta, että Trajanuksen kauppahallin ikkunalaudoilla tai Villa Lanten kaiteella ei saa istua, Colosseumin pylväisiin tai Vatikaanin aitoihin ei saa nojaila, Pietarin kirkossa ei saa opettaa eikä Caracallan kylpylöiden viemäreihin saa pudottaa kiviä edes tieteellisen tutkimuksen varjolla. Opimme myös, ettei italialaiseen kulttuuriin kuulu cappuccinon juominen muulloin kuin aamulla, eikä kahvia kuulu tilata jälkiruuan kanssa samaan aikaan vaan vasta koko aterian päätteeksi. Myös Porta Portesen markkinoiden pelikojut kannattaa kiertää kaukaa (kuten myös vihaiset koirat ja linnut) ja kirkkoihin mennessä olisi hyvä peittää olkapäät ja polvet näkyvistä.

Kuva 2: Ostialla

Parasta matkalla olivat tietenkin maisemien ja nähtävyyksien näkeminen, joita oli aikaisemmin nähnyt vain kirjoissa kuvina. Toisaalta vaikutuksen teki myös italialainen ruoka ja varsinkin pizza, joka oli aivan eri makuisista kuin Suomessa, koska raaka-aineet olivat tuoreita ja hyviä. Vaikka Italian liikenne on todella kaoottista ja ihmisiä on paljon, saimme sieltä myös jännittäviä kokemuksia ja tyytyväisen tunteen, kun opimme käyttämään sujuvasti metroa ja busseja ja välttelemään varkaita väentungoksessa.

Koska opettajamme olivat pelotelleet meidät puolikuoliaiksi pitkillä jonotusajoilla, kiireellisellä päivärytmillä ja pitkillä kävelymatkoilla, oli meille reissu paljon rennompaa, kuin olimme odottaneet. Jonotusajat olivat siedettäviä, eikä kävelykään loppujen lopuksi niin rasittavaa ollut. Myös ohjelmamme oli niin joustava, että pystyimme siirtämään nähtävyyksiä muille päiville, jos toisena päivänä olimme liian väsyneitä. Loppujen lopuksi reissu oli siis tekemisen arvoinen ja näimme kaiken,

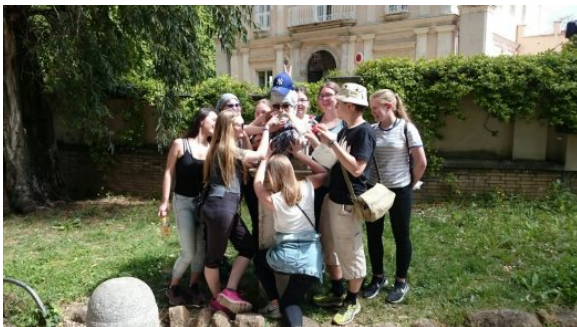
mitä olimme toivoneetkin näkevämme ja vielä enemmänkin. Suosittelemme siis kaikille, että jos mahdollisuus tulee lähteä Roomaan, niin ottakaa se vastaan. Ette tule katumaan sitä!

Kuva 3: Piknik Caracallan kylpylällä

Kuva 5: Laskeutuminen kupolista

Kuva 4: Hermannin häpäisy

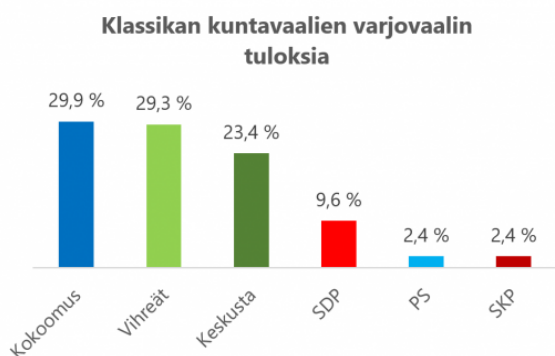
Kuva 6: Apua Rooma-tehtävään poliiseilta

Vaikuttamisen tulevaisuus

Juhani Ikäläinen

Lähestyvä suvi merkitsee meille klassikkalaisille, ja monille muille opiskelijoille kauan odotetun kesäloman koittoa. Keväällä valituille kunnanvaltuutetuille se puolestaan tarkoittaa uusien kunnanvaltuustojen toimikausien alkamista. Suunnataan siksi vielä katseita menneisiin vaaleihin, jotka näyttäytyivät täällä Klassikassakin perinteisen varjovaalin muodossa.

Oheisessa graafissa esitellään varjovaalin tuloksia.

Äänestysaktiivisuus näissä "harjoitusvaaleissa" jäi alhaiseksi. Ensimmäinen ja toinen opintovuosi äänestivät yhteensä 41 prosentin innolla. Aktiivisin ryhmä oli 16D, jonka äänestysprosentti oli 65.

Toisaalta ei kevään virallisissakaan kuntavaaleissa äänestysaktiivisuus yltänyt odotuslumiin, vaikka nousikin aavistuksen edellisistä kuntavaaleista 2012. Tällä kertaa äänestysprosentti oli 58,8.

Varjovaalin matalasta äänestysaktiivisuusprosentista tuskin voi vetää kovin pitkälle vietyä johtopäätöksiä. Tärkein syy äänestämät-

tömyyteen lienee asenne, ettei annettu ääni johda oikeastaan mihinkään, eihän ääniä huomioida oikeiden vaalien tuloksessa.

Olisi kuitenkin hyvä muistaa, että varjovaali on hyvä mahdollisuus harjoitella äänestystilannetta ja asennoitua jo äänestämiseen täysi-ikäisenä virallisissa vaaleissa. Tässä kohtaa saattaisi kuulua vastalause: "Miksi muka pitäisi äänestää? Eihän se ole edes pakollista."

Niin. Muistettava on: Suomen maassa on yleinen ja yhtäläinen äänioikeus, ei -velvollisuus. Yhteiskuntaopin tunnilla sanottaisiin olevan tärkeää, että mahdollisimman suuri osa kansasta antaisi äänensä, jotta valittu edustajisto, oli se sitten kunnanvaltuusto, eduskunta tai presidentti, edustaisi varmimmin enemmistön arvoja ja mielipiteitä.

Mutta mistä äänestämättömyys oikein kielii? Otetaan nuoret täysi-ikäiset äänestäjät suurenuslasin alle.

Vastausta kysymykseen tarjoaa Valtion nuorisosiain neuvottelukunnan vuoden 2013 nuorisobarometri. Sen mukaan äänestämättömyyden syynä ei suinkaan ole mielipiteiden puute. Onneksi. Emmehän tekisi nykyisellä demokraattisella järjestelmällä mitään, jos koko kansa olisi homogeeninen mielipiteissään.

Demokratiasta kyllä halutaan pitää kiinni, sillä sen vastustaminen on barometrin mukaan häntäpäässä syynä äänestämättömyydelle. Sen sijaan tärkeimmäksi syyksi jättää äänestämättä nousee vaikeus löytää sopiva ehdokas.

Syy aiheuttaa jonkin verran ihmetystä. Aina-kaan puutetta tavoista ja välineistä etsiä sopivaa ehdokasta ei ole. Tietoa ehdokkaista vilisee sanomalehtien vaalisivuilla, kunhan vain jaksaa lukea. Vielä monipuolisempi, oikean ja vähemmän oikean tiedon lähde on internet. Se lienee onkin kanava, josta aktiiviset nuoret halutessaan tutkivat ehdokkaiden profiileja.

Sopivan ehdokkaan löytämistä toki yritetään helpottaa. Esimerkiksi Yleisradio oli kehittänyt huhtikuuisissa kuntavaaleissa internetin vaalipalveluaan, Vaalikonetta, entisestään. Nyt mukaan olivat astuneet ehdokkaiden omat esittelyvideot itsestään.

”Liikkuvalle äänestäjälle” käsitys ehdokkaasta muodostuu usein pelkästään valokuvamossa napattujen otoksien ja iskevien vaalimainostekstien pohjalta. Jopa kännykkäkameralla kuvatut videot voivat tuoda ehdokkaasta esille autenttisemman olemuksen, jota ei muutoin tavoita, ellei lähde perinteisesti torille tapaamaan.

Ehdokkaan ulkonäkö voikin olla tekijä, jolla jotkut äänestävät nuoret, jopa vanhemmat, ehdokkaansa valikoivat. Ehkä jotkut eivät perusta ollenkaan ehdokkaiden vaaliohjelmista. Tällainen naamaperusteinen äänestäminen vääristää vaalituloksia: pimentoon jää, mitä mieltä äänestäjät oikeasti ovat – ei korkea äänestysprosenttikaan aina kerro totuudesta.

Jotta äänestäminen perustuisi haluun valita edustajakseen omia arvojaan ja mielipiteitään edustava ehdokas, tarvitaan politiikan lukutaitoa. Se on käsitystä yhteiskunnasta, politiikasta, politiikkojen puheista ja kykyä yhdistää päivänpolttavia aiheita toisiinsa. Eivät vaalikoneetkaan ole avuksi, jos ei ymmärrä, mistä ehdokkaat siellä oikein puhuvat.

Tämä politiikan lukutaito ilmenee myöskin

innokkuutena keskustella ajankohtaisista yhteiskuntaa koskevista uutisista ja sen tilasta. Ainakin meillä Klassikassa keskustelu opiskelijoiden ja kuntavaaliehdokkaiden välillä kukoisti maaliskuussa ehdokkaiden esittelypäivänä. Hyvä Klassikka!

Omaa poliittista lukutaitoaan voi kartuttaa median aktiivisella seuraamisella. Sanomalehtien päivittäinen tutkiskelu auttaa tässä jo pitkälle. Vaikkapa bussimatkalla joutoajalla voi vilkaista päivän uutisia niin kotimaasta kuin kauempaakin.

Mutta onko mielekästä takertua äänestämättömyys-ongelmaan liiaksi? Toisin sanoen, onko vaikuttamisesta puhuttaessa modernia keskittää huomio ainoastaan äänestämiseen? Sata vuotta sitten äänestämisen ja vaikuttamisen välille voitiin asettaa yhtäsuuruusmerkki. Voidaanko enää?

Aihe oli taannoin käsittelyssä toisaallakin. Sitran (Suomen itsenäisyyden juhlarahasto) vanhempi neuvonantaja **Jouni Backman** kirjoitti äitienpäivän Savon Sanomissa: ”demokratiakeskustelu pyörii aivan liikaa vaalien ympärillä. Äänestysaktiivisuus on tärkeää, mutta se on vain yksi mittari demokratian toimivuudesta.”

Backman peräänkuulutti jutussaan jatkuvan osallistumisen muotoja harvalla aikavälillä järjestettävien äänestysten sijasta. Hyvä näin, sillä nykypäivän yhteiskunnassa vaikuttamisen monikanavaisuus onkin huomioitava. Eri-laisia vaikuttamisen välineitä tarjoavat niin internet, perinteinen media kuin kaiken kirjavat kansalaisjärjestömme.

Vaikuttaminen siirtyy yhä enemmän ruohonjuuritasolle: halutaan vaikuttaa itseä lähellä oleviin, arkipäiväisempiin asioihin. Voidaan vaikkapa kirjata oma nimi uutta koripallokenttää kannattavaan kunnallisaloitteeseen.

Urheiluseurat ovat nekin oivia vaikuttamisen väyliä. Viimekädessä ollaan tekemisissä kunallispolitiikan päättäjien kanssa, jos halutaan ajaa esimerkiksi edellä mainitun koripallokentän rakentamista yhteisöstä käsin.

Vaikuttamista tapahtuu nuorten keskuudessa päivittäin, ehkä huomaamatta. Facebook-tykkäykset päivän uutisaiheisiin nostavat yllä keskustelua. Omia näkemyksiä asioista ja ilmiöistä leviää esimerkiksi Twitterin välityksellä. Lompakolla vaikuttaminen lienee sekin tuttua.

Voikin olla, ettei vaaleja enää nähdä itselle ominaisena vaikutustapana. Tähän vaikuttaa myös se, että nuorten keskuudessa perinteiset poliittiset jakolinjat ovat murtumassa: ainakaan itseään enää ei tarvitse sijoittaa jollakin ideologiselle ”puolelle” kuten aiemmin historiassa.

Myös yksilöllisyys leimaa nuorten vaikuttamiskulttuuria.

Vaalien merkitystä ei tule kokonaan unohtaa, ovathan ne kuitenkin edustuksellisen demokratian perustavana kivijalkana. Siksi nuor-

tenkin olisi tärkeää tiedostaa, että heidänkin äänensä tarvittaisiin kuuluviin. Jo senkin takia, että äänestäjien keski-ikä on kivunnut jo yli keski-ään.

Nuorten ei ole syytä olettaa, että vanhempi ikäpolvi pitää huolen edustajien valinnasta. Ei ole myöskään syytä olettaa, että maan demokraattinen poliittinen järjestelmä jatkaisi kulkuaan omalla painollaan ja kannattelisi ikuisuuksiin. Jos demokratiasta halutaan pitää kiinni, vaatii se jokaisen osallistumista.

Varsinkin lukioiässä mielenpäällä saattavat enimmäkseen olla opiskelukiireet ja sen vastapainona harrastukset ja muu sosiaalinen elämä. Ehkei vaikuttaminen ole edes ajankohtaista tai siihen ei ole syytäkään. Vaikuttamisen monet mahdollisuudet on kuitenkin hyödyllistä pitää mielessä tulevan varalta.

Kuten aiemmin jutussa mainittiin, median seuraaminen luo pohjan käsityksille ympäröivästä maailmastamme. Pidetään silmät ja korvat auki kesälläkin – huolehditään kansalaisyhteiskuntamme hyvinvoinnista nyt ja jatkossa.

Entiset klassikalaiset ehdolla kuntavaaleissa

Janne Jääskeläinen

Viimeisen viiden vuoden sisään Klassikan jättäneistä ylioppilaista kolme oli huhtikuuisissa kuntavaaleissa ehdolla Kuopion kaupunginvaltuustoon. Non Solumin toimitus tavoitti heistä kaksi, kokoomuksen Samuel Tammekanin ja vasemmistoliiton Aku Kervisen. Ehdolla oli myös vihreiden Juuso Kääriäinen.

Miksi lähditte vaaleihin ehdolle?

Aku Kervinen:

No kun harmitti, ettei millään meinannut löytyä tarpeeksi paljon hyviä ehdokkaita, joten aloitin helpoimmasta päästä ja laitoin oman nimeni paperiin.

Samuel Tammekann:

Lähdin ehdolle koska haluan, että Kuopio on tuleville sukupolvillekin se sama elinvoimainen ja viihtyisä kotikaupunki jossa kasvoin, ja että tulevaisuuden Kuopiossa jokainen sukupolvi voi turvallisesti kasvaa tavoit-

telemaan unelmiaan ja mahdollisuuksiaan valitsemillaan teillä.

Mihin erityisesti haluatte Kuopiossa vaikuttaa?

Aku:

Työttömien vanhempien lasten päivähoito-oikeuden rajausta ja terveyskeskusmaksujen korotus viime vuonna on peruttava, koska ne hankaloittavat monin tavoin varsinkin pienituloisten kuopiolaisten elämää. Puijota ei saa nävertää enää rakennushankkeiden tieltä.

Samuel:

Yksi tärkeimmistä asioista on se, että kouluissa annettaisiin opiskelijoille ja oppilaille mahdollisimman hyvät valmiudet kohdata nykypäivän ja tulevaisuuden haasteet. Myös kouluympäristön tulee olla viihtyisä, terveellinen ja turvallinen.

Miksi teidän puolueenne on paras?

Aku:

Meillä on raikkaita ideoita koko yhteiskunnan kehittämiseen ja se houkuttelee nuoria mukaan – nytkin meillä oli Kuopion kuntavaaleissa eniten alle 30-vuotiaita ehdokkaita, kaikkiaan 12. Vasemmistoliitto on vähävaraisten puolustajana uskottavin puolue.

Samuel:

Kokoomus onnistuu mielestäni parhaiten tekemään tulevaisuuteen katsovaa, vastuullista ja uudistavaa politiikkaa. Kestävä kehitys ja tasapainoinen talous ovat molemmat peruse-

dellytyksiä sille, ettei lasku tämän päivän hyvinvoinnista lankeaisi tuleville sukupolville.

Mitä mieltä olitte omasta vaalituloksestanne?

Aku:

Olin oikein tyytyväinen saamaani 38:aan ääneen ja oikeastaan aika yllättynyt niistä. Se ei riittänyt lähellekään läpimenoa, mutta muita skarppeja nuoria meni kuitenkin läpi valtuustoon.

Samuel:

Hyvä äänimäärä ensikertalaiselle, enemmän kuin osasin odottaa, etenkin kun keskityin erityisesti nuorten kokoomuslaisten yhteisen kampanjan suunnitteluun ja toteuttamiseen.

Kuinka pyritte jatkossa vaikuttamaan yhteiskunnallisiin asioihin?

Aku:

Saapa nähdä, mitä sitä kaikkea keksii. Toimin jatkuvasti erilaisissa yhdistyksissä, jotka pyrkivät vaikuttamaan yleiseen asenneilmapiiriin ja sitä kautta koko yhteiskuntaan. Esimerkiksi järjestän ruokailtoja, joissa turvapaikanhakijat ja kantasuomalaiset pääsevät tapamaan toisiaan ja tutustumaan.

Samuel:

Ainakin jatkan aktiivista toimintaa puolueen sisällä. Nyt keskityn yliopisto-opintoihin: historiaan, valtio-oppiin ja taloustieteeseen, toivottavasti pääsen sen jälkeen vaikuttamaan yhteiskuntaan vaikkapa työn, tieteen tai politiikan kautta.

Millaiset terveiset haluaisitte lähettää nykyisille klassikalaisille?

Aku:

Klassikka on muistaakseni kamalan mukava paikka! Nauttikaa kaikesta, erityisesti portaista. Omnia mutantur, nihil interit. Tyypit vaihtuu, portaat pysyy.

Samuel:

Opiskelkaa ahkerasti, mutta älkääkä polttako itseänne loppuun. Tulevaisuus tarvitsee aktiivisia ja fiksua nuoria, jotka ovat innostuneita ottamaan asioista selvää ja parantamaan maailmaa kukin omalla tavallaan – Klassikasta jos mistä heitä varmasti löytyy!

Entä millaiset terveiset pian eläköityville Risto Maukoselle ja Sakari Svärdille?

Aku:

Ai nytkö ne jää? Voi nenä! Kiitokset Ristolle loputtoman energisestä esiintymisestä ja huumorista ja Sakarille rauhallisesta ja selkeästä opetuksesta ja pilkkeistä molemmissa silmäkulmissa. Ei voi muuta sanoa kuin hatua nostaa. Mukavia eläkepäiviä molemmille herrasmiehille!

Samuel:

Risto ja Sakari, kiitos. Opetitte eräitä minulle henkilökohtaisesti tärkeimmistä oppiaineista. Kiitos lukuisista oppitunneista, jotka pitivät mielenkiinnon yllä ja joiden asiat jäivät tehokkaasti muistiin. Olen varma, että tuhannet klassikkalaiset vuosien varrelta myös jatkavat nämä kiitokset.

Jäätelökesä

Tuuli Nissinen ja Miia Soininen

Kesä on jo nurkan takana, ja kauppojen hyllyt täyttyvät uutuusjäätelöistä. Toimittajamme Miia Soininen ja Tuuli Nissinen testasivat kesän uutuusjäätelöt. Tässä pari vinkkiä jäätelöhimon yllättäessä!

Tuote Hinta Maku Koostumus Muuta Arvosana Vegepops Punajuuri-Mansikka Apetit

51 ml

1,35 € "Makea mansikka, pieni punajuurinen vivahde." "Maistuu pelkälle punajuurelle, en tykkää."

"Aika kiinteä ja jäinen, paksu koostumus." "Sopii vegaaneille!" "Pieni pakkaus, tosi jänä maku."

"Kiva väri ja pakkaus, mutta en valitsisi kaupasta."

3/5 Mango-passion tuutti Ingman

120 ml

0,98 € "Hyvä kermajäätelö! Passion tulee hyvin esille, varsinkin hillossa." "Hedelmäinen, ja tuoksuu raikkaalta."

"Tosi kermainen koostumus, pehmeää." "Pehmeä vohveli, kaikki ei tykkää.."

"Vähän mitäänsanomaton." "Odotin enemmän, vähän liian tavallinen."

3,5/5 Pätkis-puikko Fazer

60 ml

0,85 € "Minttu tulee enemmän esille kuoresta, hyvä suklaajäätelö." "Sydän peruspätkistä eli hyvää!"

"Tosi pehmeää jäätelöä, täyteläistä." "Kuori rapea ja tosi ohut!"

"Ulkonäkö ihan kun Pätkiksellä, aika perinteinen." "Pätkis on niin hyvää, tältä odotti ehkä enemmän."

3,5/5 Smoothie Raspberry Del Monte

90 ml

1,69 € "Todella marjainen!" "Hyvin smoothiomainen, raikas jäätelö."

"Ei niin paksu koostumus, mutta aika täyteläinen." "Sopii vegaaneille!" "Kiva paketti, mutta ei näyttänyt ihan samalta livenä."

"Tätä voisi syödä rannalla vähän sulaneena, hyvää."

4/5 Crunchy maapähkinävoi Ingman

120 ml

1,75 € "Aika mieto jäätelö, ei maistu hirveästi miltään." "Kokonaisuutena älyttömän makea."

"Kiekko tosi pähkinäinen!"

"Kermainen, suklaakiekko aika kova – loppuu nopeasti." "Maapähkinävoin makuiset jäätelöt uusi tuttavuus!" "Aika erikoinen, en osaisi uudestaan."

2,5/5 Tumma suklaa-karpalo Classic

90 ml

1,49 € "Karpalo tuo raikkauden ja marjaisuuden, käy suklaan kanssa hyvin yhteen!" "Vaniljajäätelö antaa sopivasti mietoutta."

"Karpalo voisi olla happamampaa."

"Tosi paksu kuori!" "Jäätelö ei hirveän kermaista, ennemminkin höttöistä. Sulaa suussa helposti!"

"Laktoositon!" "Perus Classic ulkonäöltään, ei säväytä."

4,5/5 Double Coconut Magnum

88 ml

1,89 € "Hetki vahva kookoksen maku alkupuraisusta!" "Suklaa maistuu vähän, kookos liian dominoiva."

"Todella paksu kuori!" "Jäätelö täyteläistä."

"Pienempi kuin Classic." "Tulee mieleen Bounty-suklaa."

"Ei sovi kyllä kaikille, ehkä jollekin joka rakastaa kookosta."

2/5 Jättis Volcano Ingman

216 ml

1,95 € "Hyvä salmiakkinen kuorrute, perus kermavaniljajäätelö." "Kirpeä kuorrute vähän marjainen ja ehkä enemmänkin hapan, ei pahaa!"

"Rakeet poksuu suussa tosi hauskaasti!" "Kermanainen jäätelö, hyvää."

"Ulkonäöstä tulee mieleen salmiakki." "Aika

tummanpuhuva."

"Outo yhdistelmä vähän kaikkea, ei huono!"

5/5 VOITTAJA!

Jos kaupan jäätelöt eivät ole mieleesi tai haluat kokeilla jotain uutta, alta löytyy superhelpon mansikkasorbetin ohje.

Mansikkasorbetti (*neljälle henkilölle*)

Ainekset:

- 250g mansikoita (voit halutessasi käyttää muitakin marjoja!)
- 2 kananmunan valkuaisista
- 1dl sokeria

1. Riko kananmunat kulhoon ja erottele keltuainen valkuaisesta.

Vinkki! Voit käyttää tyhjää muovipulloa apunasi! Purista pulloa kevyesti ja aseta pullon suu keltuaisen päälle. Höllennä puristusotetta ja pullo imaisee keltuaisen sisäänsä. Helppoa ja nopeaa!

2. Lisää valkuaiset ja sokeri mansikoiden joukkoon ja sekoita.

3. Vatkaa seos tasaiseksi, niin että se vaahdotuu hieman.

4. Kaada vaahto pakkasenkestävään astiaan ja pakasta! Valmista!

Mitä tehdä kesälomalla? Tässä 100 ideaa

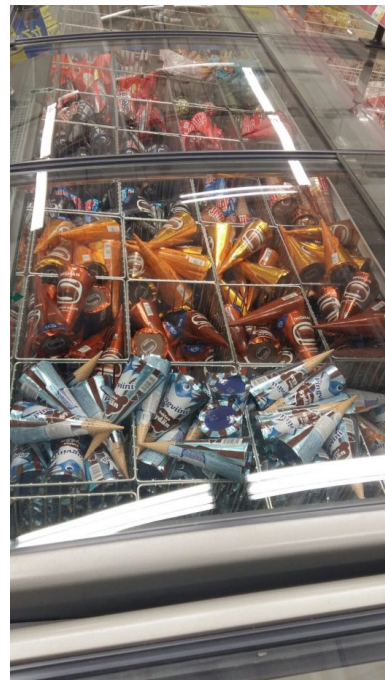
Annika Sopo ja Hanna Leppävuori

Alta löytyy lista kesälomavinkkejä Suomi100-hengessä. Tiedämme, että iso osa näistä tulee toteutumaan klassikkalaisten kesälaitumilla. Iso kiitos siis kaikille kesälomasuunnitelmansa kanssamme jakaneille, olitte suureksi avuksi!

1. Suostu kesätöihin mihin vain, kunhan saat työn. **Rahapussi pulskistuu ja voit toteuttaa idean numero 4.**
2. Valmistaudu syksyn ylioppilaskokeisiin. **Tämä on viisautta, ainakin sadepäivisin. Muulloin kilpaileva yllyke voi olla idea numero 6.**
3. Matkaa Riikaan opettelemaan latvian kieltä. **Pienet kielet ovat tärkeitä kulttuurin säilymisen kannalta (lähde: äidinkielen 6. kurssi)**
4. Vietä juhannus mummoa ilahduttamassa. **Jos haluat yllättää kaveri juhannusjuuillasi, ota vinkistä vaari tai selfie mummon kanssa juhannuskokolla.**
5. Reissaa Helsinkiin päiväksi. – **Yölinja-autossa ompi tunnelmaa!**
6. Pidä paljon hauskoja hetkiä kavereiden kanssa.
7. Syö 100 tuuttia jäätelöä. **Tätä ei ehkä kannata tehdä yhtenä päivänä -eikä yksin. Jaa haaste 100 kesäpäivälle tai kerää mukaan 99 kaveria.**
8. Ui joka toinen tunti. **Kannattaa kuitenkin painaa mieleen liikunnan pakollisella kurssilla treenatut uintitekniikat**

9. Lenkkeile metsässä ilta-aurinkon valossa. **Muistathan pitää kameran mukana!**

10. Opettele soittamaan uutta soitinta. **Kirjastosta saat lainattua vaikka ukulelen.**

11. Kiertele ympäri Suomea golf-kisoissa.
12. Matkustele pyörällä, juosten, junalla tai vaikkapa skeittilaudalla. **Miten olisi retki esimerkiksi johonkin lähikaupunkiin?**
13. Älä tiedä mitä teet, tee vain! – **Opiskeluissa on tarvinnut käyttää jo tarpeeksi aivoja!**
14. Mene autokouluun hurjastelemaan teillä – **Tämä on ehkä parempi toteuttaa heinäkuun lopulla Suomen MM-ralleissa... jos taso ei riitä, sitten vaikkapa pleikka-**

rilla...

15. Osallistu Weekend-festivaaleille kavereiden kanssa. – **Ja jos raskas musiikki on se juttu – suuntaa Tuska-festareille!**

16. Lyöttäydy hiihtoleirille keskellä kesää – **Jos Alpit tuntuu liian kaukaiselta, on tarpeen rullalliset sukset + tarvittavat suojavaarusteet. Sitten voit toteuttaa idean 24!**

17. Tee mitä huvittaa.

18. Kiertele suunnistuskisoissa ja anna itsesi upota mutaojaan – **Otathan mukaan kaverin, joka kiskoo sinut ylös ennen kuin on liian myöhäistä...**

19. Katso Fifty Shades of Grey. – **Älä unohda jatko-osaa Fifty Shader Darker!**

20. Mene Linnanmäelle hulluttelemaan. **Varo, ettet menetä ääntäsi kiljuessa!**

21. Syö muurikkalettuja.

22. Telттаile – **Jos metsän muut asukit eivät häiritse öisin...**

23. Soutele tyyneellä järvellä kesäyössä.

24. Rullahiihdä ainakin 100 kilometrin lenkki.

25. Kiertele yleisurheilukisoissa ja tuo palkintokasa kotiin.

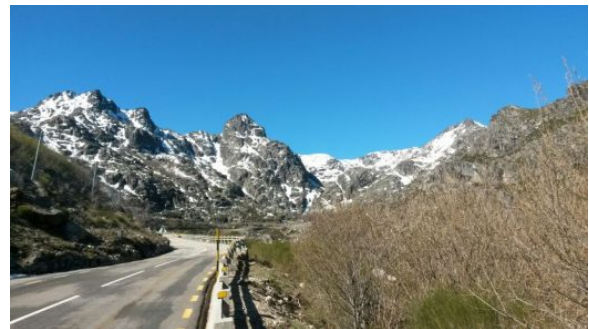
26. Mene mukaan triathlonleirille. **Tässä lajissa ainakin saat haastetta kunnollesi.**

27. Oleskele Vänärillä koko kuuma päivä. **Muista aurinkorasva!**

28. Mene hommiin mummosi puutarhaan.

29. Matkaa Hangon kärkeen. **Siellä on ihasuttava luontopolku meren äärellä. Varo kuitenkin punkkeja, niitä riittää.**

30. Treenaa ja nauti hiestä ihollasi. **Tämän jälkeen suosittelemme suihkua tai pulahdusta järveen.**

31. Käy vesihiihtämässä.

32. Järjestä vesi-ilmapallosota. **Varokaa naapurin ikkunoita!**

33. Lyöttäydy grillijuhliin.

34. Järjestä picnic oudossa paikassa. **Keskelä mualiman napaa saatte todennäköisesti ainakin huomiota.**

35. Taistele itsesi kyynärpäätaktiikalla lavan eteen Ruisrockissa. **Kannattaa kuitenkin suojata omakin nenä siltä varalta, että muilla on sama suunnitelma...**

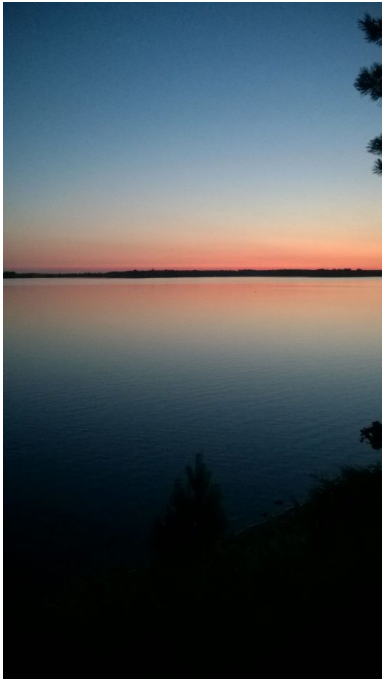
36. Ole koko yö ulkona. **Voit tehdä sen myös vihjeen 22 tavalla.**

37. Katsele tähtiä. **(Jos löydät niitä kesätaivaalta)**

38. Pulahda yöuinnille. **Tämä kannattaa toteuttaa ainakin juhannuksena alasti. Jos pääset vedestä esiin pistävälle kiville, voit nähdä vedessä tulevan sulhosi.**

39. Käy Pielaveden muikkufestivaaleilla.

40. Tee spontaani bussiretki. **Paikallisbussi-kin käy.**

41. Ota paljon hienoja ig-kuvia – **Älä unohda snäppiä!**

42. Tutustu uuteen ihmiseen.

43. Testaa uusia ravintoloita. – **Parhaimman kokemuksen saat, kun valitset sen mitä et ensimmäisenä olisi valinnut!**

44. Maista Salmari-shotti.

45. Ota aurinkoa nurmikolla.

46. Tarkkaile tekemisen puutteessa naapureita aurinkotuolista.

47. Aja Bemarilla auringonlaskussa. – **Volvokin käy.**

48. Hakkaa halkoja ensi talvea varten. **Vinkki: koivu ja haapa ovat parhaita puita palamaan.**

49. Tee vatsalihaksia sohvalla katsoessasi te-

levisiötä.

50. Istu saunassa pitkälle kesäyöhön. **Toki kesäpäivät ovat niin kuumia itsessään, että voihan sitä saunoa vaikka sammalmättäällä auringossa.**

51. Järjestä pihakirppis. **Asiakkaita saat, kun pistät ohjeistuksen kylteillä jo päätieltä.**

52. Siemaile elämäsi ensihuurteinen – **Kohutus kaikessa -periaatteella!**

53. Katsasta autosi, jottet saisi sakkoja poliisilta. – **Tarkasta myös verot!**

54. Käy kampaajalla lyhentämässä raikas kesätukka.

55. Kasvata rasvakerrosta ensi talvea varten. **Jos talvesta tulee yhtä pitkä kuin nyt, niin tämä tulee tarpeeseen.**

56. Kierrätä kahvipaketeista kauppakassi.

57. Rakastu. **Muista, että rakkaus voi kohdistua vaikka uuteen harrastukseen. Älä siis ujostele vaan heittäydy kaikkeen tai kaikkiin vastaantuleviin täysillä.**

58. Aja traktoria heinäpellolla.

59. Maalaa paketoituja heinäpaaleja Paavo Pesusieniksi. **Kysy tähän ensin lupa tilan omistajalta!**

60. Kiipeä puuhun, jotta näkisit tulevaisuutesi. **Tai sitten voit tyytyä vain olemaan tietämätön tulevaisuudestasi ja kulkeman elämän mukana, mitä se sitten tuokin eteesi. Tämä säästää sinut myös puusta tipahtamiselta, sillä yläok-sille painosi saattaa olla kova pala...**

61. Katsele lintuja ja toivo voivasi olla samanlainen.

62. Etsi huippu-hyvää Jyvä Jemmari -näkkäriä kaupoista. **(Ainakin Helsingin Sokokselta löytyy...)**

63. Syö mahasi täyteen suklaakaramelleja.

64. Kuori kasvosi sitruunalla ja sokerilla. **Ko-keile myös muuta luonnonkosmetiikkaa ja ihastu niihin.**

65. Löydä tienpientareelta roska ja vie se roskoriin. – **Varmista kuitenkin, että lom-pakostasi löytyy Tieturvakortti!**

66. Nivo sanomalehdistä ruusu ja vie se sulhollesi. **Jos sinulla ei ole sulhoa, voit aina antaa ruusun äidille.**

67. Ole ainakin viikko meikittä.

68. Kasvata porkkanoita ja perunoita mökki-si kasvimaalla. **Omia vihanneksia ei korvaa mikään!**

69. Pyöräile vähintään 100 kilometriä yhden päivän aikana. **Matka ei tunnu niin pitkäl-**

tä, jos eläydyt katselemaan upeita uusia maisemia.

70. Souda Kallavedellä ympyrää. **Ellipsikin käy.**

71. Ui vaatteet päällä.

72. Tee toisen päivästä iloinen. **Jätä vaikka viesti lappusella johonkin julkiseen paikkaan, mistä joku tuntematon voi löytää sen ja saada hymyn huulille lukiessaan.**

73. Käytä iki-ihanaa huussia. **Tiesitkö, että yksi vessan vetäisy vie 8 litraa vettä. Huussi, sinä pelastat maailman!**

74. Käy lavatansseissa. **Seura saattaa olla sinua arviolta 50 vuotta vanhempaa, mutta älä välitä. Pyydä ihania vaareja ja mummoja valssiin ja anna mennä!**

75. Pistä Snapchat ja Instagram tauolle ainakin viikoksi. – **Tämähän käy hyvin yhteen vinkin 22 kanssa.**

76. Osallistu kalakilpailuun ja voita se. – **Kil-pisjärvellä pääsee vielä pilkkikisaan mukaan kesäkuussa!**

77. Järjestä kavereiden kanssa muikunsyöntikisa ja voita se.

78. Piirrä hiekkarannan hiekkaan kameli. **Tai sitten vaikkapa salainen viesti...**

79. Kierrätä pahvilaatikoista kengät itsellesi päivän ajaksi. **You only live once, älä välitä muiden tuijotuksesta!**

80. Nuku päiväunet niin usein kuin huvittaa.

81. Älä ajattele koulua (ainakaan liikaa, vaikka luetkin yo-kokeisiin).

82. Pelaa korteilla valekakkaa, ristiseiskaa, maijaa, pokeria, kasinoa, peukkuaasia, läpsyä...

83. Matkusta junalla ilman päämäärää.
84. Anna almu sitä tarvitsevalle.
85. Syö omatekemiä riisipiirakoita.
86. Kokeile jäätelömakua, jota et ole vielä maistanut.
87. Anna raikkaan kesäsateen huuhdella kasvosi.
88. Hyppää korkeammasta hyppytornista kuin olet ennen hypännyt.
89. Harjoittele sirkustemppuja nurmikolla.
90. Lue kirja muulla kuin suomen kielellä. **Miten olisi kirja swahilin kielellä. Kirjasssa on toivottavasti swahili-suomi sanakirjoja...**

91. Suunnittele matkaasi maailman ympäri.
92. Opettele uusi temppu trampoliinilla. **Voit myös yrittää koskettaa taivasta.**
93. Tarkista punkit korvien takaa.
94. Syö paljon vesimeloneja.
95. Sisusta huoneesi kesäisen raikkaaksi.
96. Tee vapaaehtoistyötä vanhusten parissa.
97. Vieraile eläintarhassa.
98. Herää aikaisin aamulla ja ihastele aurinگون nousua.
99. Säikäytä sisaruksesi monta kertaa päivässä.
100. Nauti elämästä!

Annika Sopo, Hanna Leppävuori

Digitutorin niksinurkka: sähköistä polkua etsimässä

Pureudutaan opiskelun sähköistämiseen.

Oletko koskaan miettinyt luopuvasi paperisista vihkoista? Oletko koskaan kironnut, kun reppusi painaa enemmän kuin mikään laki sallii? Ongelmiisi saattaa löytyä ratkaisu tästä artikkelista!

Parhaiten itselleen sopivan tavan löytää vain kokeilemalla. Kannattaa ensimmäisenä kiertää huusholli läpi, löydätkö mitään tabletteja tai piirtopöytiä tai jopa mahdollisesti kosketusnäyttöllä varustettuja kannettavia? Non Solumin toimituksessa teimme tutkimusta, ja saimme kasaan kokemuksia kahdesta eri tavasta.

Tabletti & kosketusnäyttökynä

Varmasti aika monella pyörii nurkissa tabletti. (Tammikuu-Kesäkuu 2016 jaksolla Suomessa myytiin 213 070 tablettia. Lähde².) Itsellä oli jäänyt oma Samsungin Tab4 10.1 vähelle käytölle, kun kannettava tuli kouluhommia varten. Kaivoin arkistojen kätköistä mainoskosketusnäyttökyniä ja hiphei! Tämähän toimii.

Minulla on käytössä ilmainen OneNote Android-versio, jossa on näppärät piirtotyökalut. Verrattuna iPadin versioon, on Androidissa vähemmän ominaisuuksia. Käyttäessä iPadiä on myös mahdollisuus käyttää maksullista Notability-ohjelmaa, jossa on monipuolisemmat piirtotyökalut. Toki myös ilmaisessa OneNote-ohjelmassa on iPadiä käyttäessä paremmat piirtotyökalut. Kuitenkin kaikki haluamani asiat olen tavalla, tai toisella saanut toteutettua.

Kosketusnäyttökynät ovat aika kuluva sorttia. Itsellä ollut käytössä ilmaisia mainoskyniä, joita on tullut erinäisiltä messuilta napattua mukaansa. Toki on myös laitekohtaisia styluksia ja bluetooth-kyniä, mitkä ovat tarkempia, mutta samalla myös hinnakkaampia. Heikkous normaaleissa kosketusnäyttökynissä on niiden epätarkkuus viivoittimen kanssa, mutta improvisoimalla kirjan selkää hyödyntäen tämä kuitenkin onnistuu hyvin.

Tällä hetkellä olen huomannut omassa käy-

²<http://mobiili.fi/2016/08/10/nain-monta-alypuhelinta-suomessa-myytiin-alkuvuonna/>

tössä parhaimmaksi taktiikaksi, että teen kaikki piirtämistä vaativat muistiinpanot tabletilla (ja silloin kun unohdan kannettavan laturin kotia...) ja pelkkää tekstiä sisältävät muistiinpanot kirjoittelen kannettavalla. Ainakin matematiikan kohdalla on nopeampaa ja näppärämpää, kun pystyy helposti kumittamaan virheitänsä. Lisäksi on pystynyt hyödyntämään helposti muita sähköisiä apuvälineitä, kuten sähköisten matikan kirjan materiaaleita ja kuvankaappauksia GeoGebrasta.

Plussat & miinukset

- + Näet mitä piirrät ja minne
- + Vihkojen organisointi paljon helpompaa
- + Monipuolisemmat muistiinpanot mahdollisia
- + Akunkesto pidempi kuin kannettavassa
- + Helpompi napata mukaan laiturin nokkaan
- + Kooltaan käytännöllisempi
- + Pystyy käyttämään apunäyttönä kannettavalle
- Kosketusnäyttökynä on hyvin epätarkka
- Kaksi laitetta ladattavana yhden sijaan
- Työkalut ovat koneella monipuolisemmat
- Vanha laite alkaa hiukan hyytymään, voi johtua myös ohjelmien paljoudesta. Tai vain liian vaativasta käyttäjästä
- Kosketusnäyttökyniä kuluu aikas paljon,

kun ilmaiskynien laatu on huono.

Kuinka sitten nämä pystyisi nitomaan yhteen Klassikan palveluiden kanssa?

Tällä hetkellä ylivoimaisesti eniten opettajien keskuudessa käytetty OneNote toimii työpöytäversiolla ja tabletien sovelluksella loistavasti yhteen, ja monta asiaa helpottuu. Esimerkiksi palautustehtäviä pystyy helposti rikastamaan hienoilla graaffisilla piirroksilla. Lisäksi matematiikan opettajien painolasti kevenee, kun vihkojen määrä on vähäisempi koeviikkojen aikaan...

Koulun sivut taas toimivat moitteetta eri päätelaitteilla riippumatta näytön koosta. Sekä tämä lehtikin!

Lisäksi mahdollisesti tulevaisuudessa tulossa oleva Microsoft Teams on myös helppo kytkeä toimimaan yhteen.

Yhteenveto

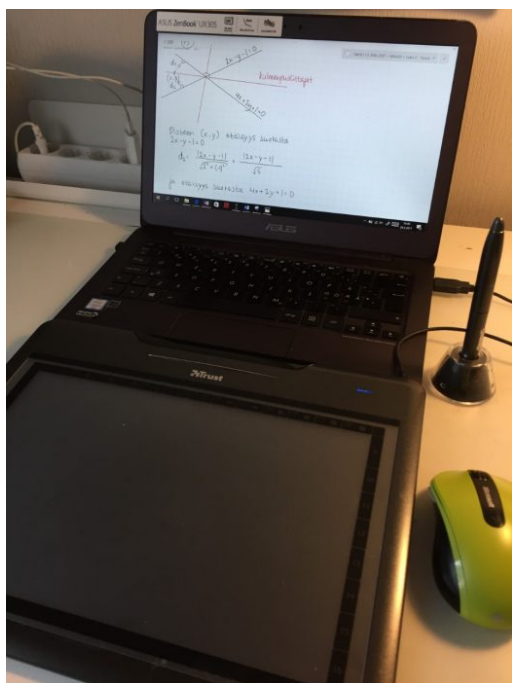
Kannattaa rohkeasti etsiä omaa tapaa hyödyntää sähköisiä vimpaimia opiskelun tukena. Siinä saattaa jäädä koukuun helpottuneisiin toimintatapoihin. Nimimerkillä jäi kassallinen vihkoja ylitse...

Kannattaa kokeilla myös rohkeasti digikirjoja, vaikka ajatus saattaakin kuulostaa hurjalta. Saatat yllättyä positiivisesti. Niitä on näppärä ja helppo hyödyntää sähköisten vihkojen kanssa.

Piirtopöytä mainio työkalu matematiikan ja fysiikan tehtävissä

Juhani Ikäläinen

Opiskelun sähköistäminen on ollut projektinani kuluneen opintovuoden aikana. Vihkoja ei minulta enää löydy, oppikirjojakin olen jo digitaalisina kokeillut.

Sähköisen työskentelyn linjan valinnut saat-
taa kohdata ongelman etenkin matematiikan
kohdalla. Reaaliaineissa tuotettava teksti
syntyy helposti tietokoneen näppiksel-
lä. Tekstinkäsittelyohjelmien kaavaeditorien
kanssa painiessa huomio keskittyy lähinnä
matematiikan ymmärtämisen sijasta oikeiden
operaattorirakenteiden ja symboleiden met-

sästyksen. Samainen ongelma toistuu fysiikan, ehkä kemiankin kohdalla.

Tablet-tietokone ja kosketuskynä soveltuvat matemaattiseen kirjoittamiseen kohtalaisesti. Yhdistelmä on kätevä kaikessa pienuudessaan ja keveydessään, eikä kuljetus vie paljoa tilaa. Ongelmiksi voivat nousta tabletin näytön pienehkö koko ja toisinaan kuvan tahmo-
va liikkuvuus. Tablet- ja läppäriin symbioosi voi rakoilla synkronointiongelmien takia: jos haluaa tutkia tehtyjä tehtäviään tietokoneelta, voikin olla ettei tablet vielä ole niitä synkronoinut koneelle. Toki sujuvuus riippuu siitä, mikä tabletti on käytössä, mutta omalla kohdallani iPad mini ei kokonaan saanut minua innostumaan.

Tämän tablet-kokeilun jälkeen päätin ihan mielenkiinnosta testata pitkään käyttämättömänä ollutta piirtopöytäni: ratkaisisiko se tabletin ongelmat matematiikan ja fysiikan kohdalla?

Aloitin piirtopöydän käytön neljännessä jaksossa kesken MAA4- ja FY2-kurssien. Sovellus, jonne laskutehtävät tein ja teen, on kaikille tuttu Microsoft Office OneNote (2016). Loin koko jaksolle oman muistikirjan "Jaksso 4" ja siihen omat osansa eri oppiaineille. Viidennessä jaksossa päätin tehdä puolestaan matematiikkaan oman osaryhmän, johon saa helpommin jaoteltua tehtäviä kirjan luvuit-
tain omiin osiinsa.

a) $x^2 + y^2 + 4x - 6y - 3 = 0$
 $x^2 + 4x + 2^2 + y^2 - 6y + 3^2 = 2^2 + 3^2$
 $(x+2)^2 + (y-3)^2 = 16$
 Ympyrä, jonka $(x_0, y_0) = (-2, 3)$
 $r = \sqrt{16} = 4$

b) $x^2 + y^2 - 10x + 4y + 29 = 0$
 $x^2 - 10x + 5^2 + y^2 + 4y + 2^2 = -29 + 5^2 + 2^2$

Piirtopöydällä piirsin jo pienempänä lapsena, joten sen käyttö ei tuottanut vaikeuksia, kun otin sen käyttöön lukio-opiskelussa. Aluksi voi olla hankalaa löytää tuntuma kynän ja liukkaan piirtopöydän välillä. Kirjoitettu teksti ei näy piirtopöydällä vaan pelkästään tietokoneen näytöllä, mikä voi myöskin hämmentää aloittelijaa. Kynän "kärjen" hahmottaminen tietokoneen näytöltä oli aikoinaan minullekin hankalaa, mutta nopeasti sekin alkaa löytymään.

Mielestäni tärkeää oli, ettei piirtopöydän käyttöönotto vienyt kaikkea energiaa sen käytön opetteluun. Myöskään uusi työskentelyalusta ei hidastanut toimiani vaan laskut sujuvat rivakasti.

Opiskelu tehostuu

Piirtopöytä on tehostanut merkittävästi erityisesti matematiikan opiskeluni: saan tehtyä kaikki matematiikan tehtävät ja tarvittaessa teoriaosuudet saumattomasti piirtopöydän ja läppärin yhteistyöllä. Voin pitää laskinohjelmaa (Class Pad Manager) välilehdessä auki laskiessani laskintehtäviä, ottaa kuva-kaappauksia laskimen näytöstä ja lisätä niitä osaksi tehtävän ratkaisua.

Piirtopöytä mahdollistaa kätevästi erilaisten kuvioiden sekä viivojen lisäämisen ja niiden muokkauksen tehtävissä. OneNotesta löytyy tarvittavat valmiit viivat ja kuviot, kuten neliot ja kolmiot, eikä tarvitse ruveta niitä itse

taiteilemaan kuten perinteisessä kynä-vihko-viivotin -työtavassa. Matematiikassa ja fysiikassa tästä on hyötyä, koska monesti erilaisilla kuvioilla pyritään hahmottamaan laskutehtäviä, varsinkin sanallisia.

Jokaiselle tehtävälle teen aina oman sivun OneNoteen: lisään sivuja sitä mukaa kun tehtäviä teen (oheinen kuva).

Mutta miten voin näyttää tehtäviäni oppitunilla valkokankaalla, kun tietokone ei oikein mahdu järkevästi dokumenttikameran alle? Ei huolta. Opettajilla on yleensä luokan yhteinen OneNote-muistikirja käytössä, joten siirrän haluamani taulutehtävät omasta muistikirjastani luokan muistikirjaan omalle sivullemi. Sieltä opettaja voi ne näyttää koko luokalle tietokoneensa kautta valkokankaalta.

Entä miten voin palauttaa opettajalle tekemäni laskutehtävät kurssin lopussa? Sama tyyli kuin edellisessä tapauksessa: siirrän vain tehtävät luokan muistikirjan omaan osioon. Halutessaanhan tehtävät voisi suoraan tehdä sinne, mutta itse ainakin olen halunnut tehdä tehtävät omaan muistikirjaani, jossa on kaikki muukin materiaali, teoria-aines, linkit ym.

Oman piirtopöytäni huonoksi puoleksi voin mainita sen suhteellisen suuren koon ja painon. Kuitenkin se on koululaukussa kulkenut ihan sulassa sovussa muidenkin koulutarvikkeiden, kirjojen ja läppärin mukana. Oma piirtopöytäni on vanhempaa sarjaa USB-liittimiseen, mutta nyt jo lienee saatavilla myös langattomia laitteita. Lisäksi koot ovat voineet pienetä, samoin massa.

Digitutorin niksinurkkaa kompaten haluan kannustaa opiskelijoita ennakkoluuloitta kokeilemaan erilaisia sähköisiä opiskelumenetelmiä. Itselläni tavoitteena on kokeilla jatkossa lisää digikirjoja, erityisesti matematiikassa. Vielä tähän asti olen pysytellyt turvallisesti paperisessa matematiikan kirjan versiossa,

mutta aina on hyvä kehittyä!Mielenkiintoisia hetkiä sähköisen opiskelun polulla!

Kesähoroskoopit 2017

Tuomas Heikkinen, Sara Lahti & Piita Holopainen

Miksi uskomme horoskooppeja?

Voidaan ajatella, että ihmiset uskovat horoskooppeihin hallinnan tunteen saavuttamisen takia.

Uusi, täysin tuntematon ja outo herättää ihmisissä pelon tunnetta, mutta jos tuota uutta kohtaan pystyy jotenkin itseään valmistamaan, ihmiselle syntyy ajatus siitä, että tuota tuntematonta voi jotenkin hallita – näin siihen pystyy varautumaan.

Horoskoopit kuitenkin yleensä lupaavat kymmenen hyvää ja kahdeksan kaunista, joten siitä syntyy positiivinen illuusio. Tämmöistä illuusiota ihminen tarvitsee pitääkseen psykisen hyvinvointinsa kunnossa.

Horoskooppeja lukiessa niihin uskovalle tahtuu ns. vahvistusilluusio:

Jos näistä yli kymmenestä hyvästä lupauksesta yksi toteutuu, hän muistaa sen ja sivuuttaa muut.

Ehkä tämän takia horoskoopit ovatkin niin epämääräisiä?

Tietenkin myös ympäristö missä elää, kulttuuri ja sosiaaliset suhteet vaikuttavat siihen, miten yksilö ottaa horoskoopit vastaan.

Esimerkiksi Intiassa horoskooppien perusteella valitaan jopa puoliso!

Tässä vielä meidän horoskooppiasiantuntijamme!

Tässä ensi kesän horoskoopit!

Kauris 22.12. – 19.1.

Alkukesän teemoja ovat lepo ja rauha. Olet raatanut koko vuoden ja nyt on vihdoinkin aika levätä! Mieti hetki vain itseäsi ja pidä muutama irtiottopäivä hemmotellen itseäsi, sillä olet ansainnut sen.

Onnenpäivä: 15.7

Vesimies 20.1. – 19.2.

Voimavarasi ovat tuntuneet olleen kovalla koetuksella ja tehdyt valinnat tuntuvat välillä jopa kohtuuttoman rankoilta. Kesästäsi tulee kuitenkin yllätyksellisen upea. Rohkeat päätökset tuovat sinulle kunniaa pitkällä tähtäimellä, joten muista juhlia oikein kunnolla kesällä!

Onnenpäivä: 1.8

Kalat 20.2. – 20.3.

Vierailet uusissa ja mielenkiintoisissa paikoissa, joiden olemassaolosta et ennen voinut edes kuvitella. Kohtaat matkallasi vastoin käymisiä, mutta selviät niistä mutkattoman asenteesi avulla. Ole rohkea, äläkä pelkää mennä kohti uutta!

Onnenpäivä: 13.6

Oinas 21.3. – 19.4.

Kannattaa kuunnella kaikkia vähänkään ahdistavia tuntemuksia todella tarkasti ja nähdä ne positiivisina, sillä näin löydät itsellesi uusia polkuja, joita et ole vielä päässyt kulkemaan. Sateisista päivistä huolimatta tulee kesästäsi todella mukava ja ennennäkemätön kokemus.

Onnenpäivä: 7.7

Härkä 20.4. – 20.5.

Seuraavana kesänä päätät astua aivan uudelle tielle, valmistaudu siihen sekä psyykkisesti että fyysisesti. Energiaa tulee kulumaan, mutta se tulee kaksinkerroin vielä takaisin, kunhan vain odotat. Ensi kesä olisi myös hyvä hetki kokeilla jotakin uutta, ehkä urheilulajia?

Onnenpäivä: 21.6

Kaksoset 21.5. – 21.6.

Kesäsi on täynnä toimintaa ja elämyksiä. Vietät lomasi festareita kiertäen ja ystäviesi seurasta nauttien. Älä lannistu, vaikka sade pilaisi päiväsi, sillä kohta aurinko taas hemmottelee sinua!

Onnenpäivä: 4.8

Rapu 22.6. – 22.7.

Kesä tarjoaa sinulle paljon mahdollisuuksia toteuttaa omat suunnitelmasi, tämä tulee vaikuttamaan kesääsi hyvällä ja pahalla. Kuitenkin pidä mielessä, että vihdoinkin kova työ palkittiin ja pääset hemmottelemaan itseäsi oikein kunnolla!

Onnenpäivä: 11.7

Leijona 23.7. – 22.8.

Löydät yllättäen syvällisen puolen itsestäsi ja kohtaavat elämässäsi paljon uusia mielenkiintoisia haasteita. Yksi näistä tulee olemaan ihmissuhteiden aiheuttama, mutta lopulta sekin hoituu ja huomaat pilvisen taivaan takaa

auringonnousun.

Onnenpäivä: 30.6

Neitsyt 23.8. – 22.9.

Uudet elämykset ja tuoksut odottavat sinua. Metsä, joet ja raikkaat niityt kutsuvat sinua luokseen. Vastaa kutsuun, et tule katumaan. Kesän lopulla tapaavat jonkin, tai oikeastaan jonkun, pidä siis silmäsi auki!

Onnenpäivä: 17.7

Vaaka 23.9. – 22.10.

Nauti pienistä hetkistä ja unohda stressaavat asiat, muista myös hemmotella itseäsi välillä. Alkukesä tulee olemaan hieman tuulinen, mutta romanttisuutesi todella kukoistaa kesän loppuvaiheessa!

Onnenpäivä: 24.6

Skorpioni 23.10. – 22.11.

Olet suuren ja merkityksellisen valinnan edessä. Sinun täytyy päättää, lähdetkö kohti tuttua ja turvallista vai otatko riskin ja suuntaat kohti uusia tuulia.

Onnenpäivä: 7.8

Jousimies 23.11. – 21.12.

Energia tuntuu olevan ajoittain kadoksissa, ja pienet pysähdykset pakottavat etsimään tasapainoa. Kuitenkin tulet saamaan suosionsoituksia erilaisista lähteistä. Kuitenkin sinun tulee olla tarkkana riskien ottamisessa!

Onnenpäivä: 29.7

Ykkösten keväistä runoilua

✂
Puron Solina
mistä se kantautuuukaan
kutsuen kesää

Suomen metsät ne
vain rikkautta ain suoret,
ylpeys niistä huokuu

Purot ja järvet,
himmeltäkään meille vain
maallemme rakkaat

Kaipausta takana
muuttolinnut saapuivat
mukana rakkaus
se ilona pulpahtaa
kuin kesähäät syksyisin

Suomi 100-v runo

Sininen ja valkoinen
lippu ristikuvioinen,
Maa sisukas ja pieni,
hehkeä kotmaani
kanssa maatansa kiittää,
kun itsenäisyyden juhluvootta viettää.

Hamäryydessä
kuuletko puun kantavan?
Piiet kantavat.

Monet metsät
ja tuhannet järvet
tuulenpire metsän yllä,
hiljaa hiipivä kettu kunnien alla,
katsuu järvessä uivia lintuja

Vihreä metsä,
Pehmeähkö on sammal,
Sininen on kuu.

Valkoinen puhdas hanki,
Sama sinentävä kuu.

on paljon metsiä
ja tuhansia järviä
käy tuulenvire metsän läpi
kettu hiljaa katsomaan hupi
järvessä uivia lintuja

Olen nyt kuollut,
sieluni siit leää ei
vaellan lähelläsi
ja etsin viimeistä hetkeäni.
Sulle anteeksi virheesi tahdon antaa
ja sielulleni levon suoda.
olen kuollut nyt,
älä mua takasin pyydä,
Anna sieluni mennä.

Suomen hevonen suomalaisuuden kuvaajana

Venla Rinne

Suomen hevonen on Sirkku Pelto-
lan kirjoittama suomalainen klassik-
konäytelmä.

Sitä on esitetty Kuopion kaupunginteatteris-
sa tänä keväänä ja sen on ohjannut Olli-Matti
Oinonen. Suomen hevosessa ei monesti he-
vosta näy, mutta näytelmä antaa huvatto-
man hauskan ja monipuolisen kuvan suoma-
laisuudesta.

Näytelmä tuo esille erityisesti suoma-
laisuudelle ominaisen perheen tärkey-
den.

Jokainen jäsen tässä hausassa uusioperhees-
sä omaa perheenjäsenellä on stereotyyppisiä
suomalaisia piirteitä. Perheeseen kuuluu pe-
rinteinen suorapuheinen anoppi, yrmeä suo-
malainen mies ja hänen ylitunteellinen, pe-
lokas uusi vaimonsa, lievästi katkera ex-vai-
mo, vanhempiensa erosta huomattavasti kat-
kerampi poika sekä huonosti käyttäytyvä isin-
tyttö, jotka molemmat ovat miehen ensim-

mäisestä avioliitosta. Vaikka perheenjäsenten
väliset suhteet ovat enemmän kuin sekalai-
set, he kaikki selviävät jokapäiväisestä elä-
mästään yhdessä, toki hienoisen valituksen
ja murjottamisen kera, mutta pohjimmiltaan
kuitenkin täynnä lähimmäisenrakkautta, joka
auttaa jaksamaan.

Toinen tärkeä tekijä Suomen hevo-
sessa on tapahtumapaikkana toimiva
maaseutu.

Suomi oli maatalousmaa 1950-luvun teollis-
tumiseen asti, huomattavasti muuta Euroop-
paa pidempään, ja se tuo tietyn maalaislei-
man. Näytelmässä tämä tulee esille monin
tavoin. Talon nuori tytär valittaa siitä, et-
tä kaupunkilaiset pitävät itseään maalaisia
parempina, ja pelkää sen takia joutuvansa
kiusatuksi yläasteen alkaessa. Mummo taas
on perinteinen vanhanajan suomalainen, jol-
le oma maatila pysyy kotina koko elämän
ajan. Muuttaminen kaupunkiin ei tule kysy-
mykseenkään vaikka se tarkoittaisi elämistä
lapsen, tämän entisen aviomiehen sekä lap-
senlapsien kanssa samassa talossa. Näytel-
mässä käsitellään hyvin satiirisesti Euroopan
Unionin maanviljelyyn kohdistuvia direktiive-
jä. Näin tuodaan esille Suomen kuuluminen
Euroopan Unioniin siitä näkökulmasta, ettei
sillä ole pelkkiä positiivisia seurauksia.

Näytelmä tuo esiin myös humoristisia piirteitä suomalaisesta identiteetistä.

Alkoholi on tarinassa mukana heti ensimmäisessä kohtauksessa miesten pihakeinussa nauttimasta oluesta lähtien loppuun asti erityisesti hahmojen keskusteluissa ja juoruissa. Myös mummon harjoittelema suomalaisille tyypillinen rallienglanti piristää katselukokemusta. Hahmojen luonteiden kärjistäminen tuo hauskuutta, kun nuorten tyttöjen naiiviutta ja pinnallisuutta, uuden naisystävän yksinkertaisuutta ja tunteellisuutta ja mummon suorapuheisuutta ja sarkastisuutta lähes liioitellaan.

Vaikka suomalaisia pidetään juroina ja sisäänpäin suuntautuneina, kuten perheen isä näytelmässä, tuodaan esille myös muita persoonallisia ja kaikkea muuta kuin tymeitä ihmistyyppejä joita myös kansastamme löytyy.

Suomalaisen Sielunmetsä

Konsta Pistemaa

Metsäkeskeinen suomalainen

Anu Kuivalaisen dokumentti Sielunmetsä vuosiluku kuvaa metsän merkitystä suomalaisille niin visuaalisin kuin auditiivisin keinoin. Dokumentti ei ota kantaa kenen henkilön suhtautuminen metsään on oikea. Dokumentissa pyritään hakemaan tasapainoa eri metsäkäyttämysten välillä, jotta kaikki voisivat hyötyä metsästä omalla tavallaan.

Metsän ääniä

Dokumentissa esiintyvät henkilöt ovat alusta alkaen kohtalaisen hiljaisia ja dokumenttiin on kuvattu useita kohtauksia, joissa henkilöt eivät puhu mitään vaan taustalla kuuluu ainoastaan metsän eri ääniä, esimerkiksi linnun laulua, puron virtausta ja tuulen surinaa. Suomalaisten hiljaista luonnetta pyritään dokumentissa kuvaamaan juuri näillä keinoilla. Dokumentin suomalaiset henkilöt eivät ole koko ajan äänessä vaan ovat välillä vain hiljaa nauttien tästä, joidenkin mielestä ahdistavasta hiljaisuudesta.

Luonnon läheisyys

Dokumentin toinen suuri suomalaisista esille nostama teema on luonnon läheisyys ja luonnon merkityserot eri henkilöille. Dokumentin miljöö on pääasiassa metsää ja sen merkitystä painotetaan jo itsessään näyttämällä sitä paljon. Dokumentissa esiintyvät henkilöt kuvaavat kaikki metsää itselleen, jollain ta-

voin tärkeäksi. Yhdessä kohtauksessa kesämökin omistajat surevat metsähakkuita, sillä heidän ja mökin ympärillä olevan metsän välille on jo lapsuudesta, muodostunut vahva tunneside. Tällä painotetaan metsän sukupolvelta sukupolvelle siirtyvää perinnön merkitystä. Tunteellisen musiikin avulla pyritään saamaan katsoja oikeaan mielentilaan ja näin ymmärtämään paremmin metsän tunteellista merkitystä dokumentin henkilöille. Joillekin metsä toimii elantona ja dokumentissa näytetäänkin vanhoja katkelmia, joissa metsää kaadetaan. Taloudellista näkökulmaa tuetaan dokumentissa historian avulla, ilman metsää Suomen talous ei olisi noussut eikä sotakorvauksia välttämättä olisi pystytty maksamaan.

Mies haluaa puuta

Dokumentin kuvaus suomalaisuudesta voi tuntua monesta kaupunkilaisesta kaukaiselta. Kohtaus metsässä, jossa vanha mies hahlaa isoa puuta ja kertoo puun kaatamisen olevan pahempi vaihtoehto kuin itsemurha, herättää katsojassa vahvoja tunteita. Harva suomalainen voi samaistua mieheen ja tämä yhdessä muiden kohtauksien kanssa luo suomalaisesta hieman tyhmän ja junttimaisen kuvan. Dokumentin henkilöt norkoilevat metsässä ja äänettömät kohtaukset tekevät henkilöistä yksinäisiä metsän keskuudessa. Yksinäisyys on dokumentissa piirre, jota korostetaan esimerkiksi pitämällä samassa kohtauksessa olevien henkilöiden määrä vähäisenä, suuressa osassa on vain yksi henkilö.

Suomalainen arvostaa luontoa

Dokumentti välittää suomalaisesta kuvan, jossa suomalainen viihtyy luonnossa ja osaa

arvostaa sitä. Suomalaiset ovat myös hiljaisia ja jopa yksinäisiä, jonkun mielestä nämä piirteet saattavat tehdä antaa suomalaisesta hölmön vaikutelman.

Sodanjälkeinen Suomi vähemmistön silmin

Eliel Pohjolainen

Sodanjälkeinen Suomi vähemmistön silmin

Finnkinon kuukauden elokuvassa **Tom of Finland** (2017) ei kuvata pelkästään suomalaisuuden hyviä puolia. Dome Karukosken ohjaamassa elokuvassa käsitellään esimerkiksi homorasismia ja taiteen paheksuntaa.

Elokuva sijoittuu sodan jälkeiseen Suomeen, jolloin oli paljon nykyistä tiukemmat rajat, esimerkiksi sen suhteen, minkälaista taidetta voidaan tehdä. Päähenkilö Touko ei aluksi uskalla kertoa homotaiteestaan edes sisarelleen paheksunnan pelossa. Sodan jälkeisinä epävarmoina aikoina Suomi halusi näyttää vakuuttavalta erityisesti Venäjälle päin ja sensuroi siksi huonoja vaikutelmia antavaa taidetta. Ainoat paikat, missä Touko pystyi näyttä-

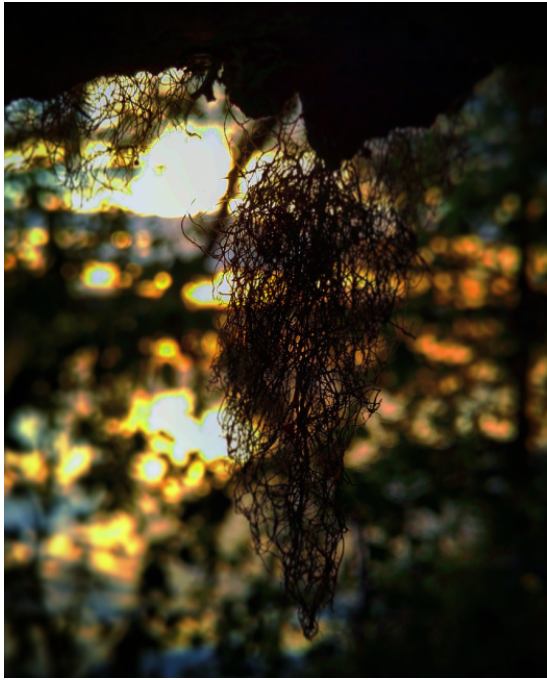
mään taidettaan, ovat salaiset homobaarit.

Elokuvassa tulee jatkuvasti myös esille se, kuinka päähenkilö sekä muut homot eivät voi olla avoimia seksuaalisesta suuntautumisestaan. Tuohon aikaan homous luokiteltiin taudiksi (homofilia) ja homoja paheksuttiin. Tämä puolin elokuvasta antaa tuon ajan Suomesta rasistisen ja ahdasmielisen kuvan. Paheksunta johtui erilaisista harhaluuloista ja kuvitelmista homoja kohtaan.

Suomea myös verrataan elokuvassa edistykseelliseen Amerikkaan. Touko muuttaa Yhdysvaltoihin paremman hyväksynnän toivossa. Yhdysvaltojen suvaitsevaisuuteen verrattuna Suomesta saadaan hieman junttimainen ja perässähiihtäjän vaikutelma. Touko esimerkiksi sanoo, että hänen taidettaan olisi helpompi julkaista Vatikaanissa kuin Suomessa.

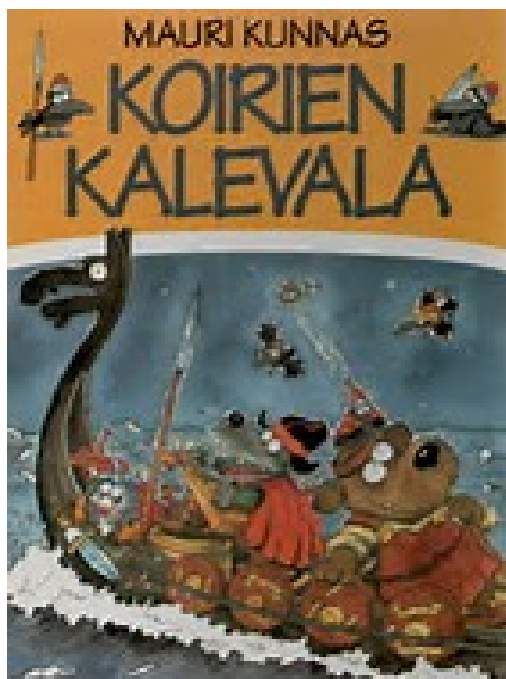
Elokuvassa kuvataan myös suomalaisuudelle tyypillistä liiankin suurta vaatimattomuutta. Toukon sisar Kaija ei halua koskaan näyttää taideteoksiaan näyttelyissä, koska kokee, etteivät ne ole tarpeeksi hienoja. Myös rohkeus ja toisten puolesta uhrautuminen tulevat elokuvassa esiin. Kun Touko oli muiden homojen kanssa viettämässä iltaa kenraali Alijoen luona, joutuivat he poliisien väijytykseen. Alijoki jäi kuitenkin viivyttelämään poliiseja ja muut pääsivät siksi pakenemaan.

Elokuva käsitteli sodan jälkeistä Suomea hyvin kapeasta näkökulmasta ja siksi vaikutelma suomalaisuudesta saattoi muodostua jopa hiukan turhankin negatiiviseksi.

Koirien Kalevala toi kulttuuria kaikenikäisille

Emma Tiihonen

Oopperat ovat harvinaista herkkua Kuopiossa. Silloinkin kun niitä tulee ohjelmistoon, on esityksiin haastavaa saada lippuja. Tämän saivat huomata monet tänäkin keväänä, kun kaikki näytökset Koirien Kalevala –oopperaan olivat loppuunmyytyjä lähes silmänräpäyksessä.

Koirien Kalevala –ooppera perustuu kaikille tuttuun Kalevalaan, juoni keskittyy ajallisesti erityisesti Sammon ryöstön aikaisiin lähitahtumiin. Tarinaan oli kuitenkin tehty pieni twisti muuntamalla hahmot koiriksi ja kissoiksi Mauri Kunnaksen kirjojen mukaisesti. Näin ooppera saatiin suunnattua pienemmällekkin yleisölle. Lapsia yleisössä olikin kiitettävän iso prosentti.

Tarina eteni loogisesti ja turhia vitkastelematta, todennäköisesti juuri pienempien kat-

sojien keskittymisen herpaantumisen välttämiseksi. Kuitenkin mielenkiinto säilyi vanhemmallakin katsojalla loppuun asti. Jännitystäkin esityksestä löytyi jopa siinä määrin, että välillä saattoi kuulla lasten kommentoivan kohahdellen juonenkäänteitä, välillä joku pienokainen jopa kysyi äidiltään: "Äiti, pelottaa. Milloin lähdetään?" Tämä toi kansakatsojille lähinnä hymyn huulille. Monesti saattaisi ajatella, etteivät lapset sovi oopperan yleisöön, mutta täällä he olivat kuin kotonaan.

Toteutus oli kokonaisuudessaan onnistunut. Heti esityksen alettua katsojilla kiinnittyi huomio näyttäviin lavasteisiin ja värikkäisiin esiintyjien pukuihin. Ilmeikäs ja omaperäinen pukusuunnittelutyö oli Riitta Röpelisen jälkeä, hänelle pisteet siitä. Musiikki oli perinteisestä oopperasta poikkeavaa, mutta silti miellyttävää ja jännittävää. Viulisti Jaakko Kuusisto oli säveltänyt musiikin varta vasten tähän oopperaan, jossa musiikin tuottivat Kuopion AMK:n ja Konservatorion yhteisorkesteri. Orkesteria ja kuoroa johti ja harjoituksista vastasi Rauno Tikkanen.

Koirien Kalevala –ooppera oli suunnattu lähtökohtaisesti lapsille, tavoitteena oli saada lisää nuorta yleisöä Kuopion kulttuurin piiriin. Siitä huolimatta ooppera oli ihastuttava kokemus sekä nuorille että vanhoille ja kaikille siltä väliltä. Kaikilla on oikeus nauttia hyvästä musiikista ja laadukkaasta näyttämötyökentelystä. Onneksi Kuopiossa on tähän hyvät mahdollisuudet!

Emma Tiihonen 15G

Päivä Zeuksen ajassa

Apone Chit

Isäni oli hurja kertomaan tarinoita. Hän kertoi Zeuksesta ja tämän jumalystävistään. Hän kertoi monista rohkeista sankareista. Hän kertoi pelottavista ja käsittämättömistä hirviöistä. Isäni rakasti tarinoita.

Ehkä se oli syy siihen, miksi hän vei minut joka täysikuun aikaan teateriin katsomaan näytelmiä. Näillä kerroilla minun ei tarvinnut käyttää mielikuvitustani, sillä näyttelijät kuvittivat tarinan puolestani. Toisaalta nautin kyllä omasta pienestä miljööstäni, jonka olen rakentanut päähäni monien kuulemieni tarinoiden pohjalta.

Tänään olisi se päivä täydellisen kuunkierroksen jälkeen, kun pääsen katsomaan näytelmiä. Tällä kertaa lähtisin ilman isääni, sillä hän katosi muutamia päiviä, ei, viikkoja sitten. En muista milloin. Onneksi mukanani ovat kaksi kaveriani, Dimitri ja Felipe. Olemme olleet kavereita melkein heti syntymästämme lähtien. Dimitrin perhe on köyhä ja Felipen isä hoiti hevosia. Vanhempamme tuntevat toisensa.

Dimitri ja Felipe olivat myös välillä kuuntelemassa isäni tarinoiteja. Joskus leikimme olevamme tarinoiden hahmoja ja esitimme heidän koitoksiaan. Joskus pukeuduimme itse tehtyihin asuihin värittääksemme tapahtumaa todellisemmaksi. Ne ajat olivat kultaisia aikoja.

Saavumme teatteriin. Aurinko on vielä lähellä horisonttia, sillä nousimme ennen kuin se nousi. Halusimme nimittäin saada parhaat paikat ennen muita. Tarkkaillessani katso-moa mahdollisia paikkoja varten tajuan, ettei

paikkoja ollut paljon jäljellä. Kaikki muut paikallaolijat olivat ilmeisesti ajatelleet samaa kuin me ja tulleet mahdollisimman ajoissa. Siirrymme hiljaa katsomon ylemmille tasoille, kauemmas näyttämöstä.

Ennen pitkää päivän ensimmäinen näytös alkaa. Olemme päättäneet Dimitrin ja Felipen kanssa viettävämme koko päivän täällä nauttien näytöksistä, joten olen varautunut runsain ruokavarastoin. Ensimmäinen näytös on komedia, sillä tarkoituksena on katsomon herrättäminen ja lämmittely päivän muita näytöksiä varten. Ja niin päivä kuluu nauraen, itkien, hämmästyen ja muita tunteita tuntien.

Seuraavan auringonnousun jälkeen päätän mennä aukiolle pyörimään ja tutkimaan kauppojen tarjontaa. Forum on tähän aikaan päivästä vilkas: kauppiaita löytyy mihin suuntaan katsookin ja ihmislauma on sen verran iso, että törmää ainakin pari kertaa johon kuhun 10 metrin sisällä. Siellä sun täällä näkyy erilaisia hiuskampoja naisten hiuksissa, kuten muun muassa norsunluusta tai oliivipuusta tehtyjä, materiaali riippuen henkilön varallisuudesta.

Näkymä muistuttaa minua äidistäni. Haluaisin ostaa hänelle hienon hiuskamman, jonka hän voisi laittaa lyhyiksi leikattuihin hiuksiinsa ja kävellä ylpeänä kaikkialla piittamatta muiden säälivistä katseista. Muistan vielä sen päivän, kun äitini leikkasi hiuksensa lyhyiksi isäni katoamisen jälkeen. Äitini oletti isäni jättäneen hänet mahdollisesti uuden naisen takia, mitä kaikki tuntuivat uskovan. Minä en uskonut siihen, sillä luotin isääni ja yhdessä

vietettyjen hetkiemme todenmukaisuuteen.

Katselen kauppojen tarjontaa ajatuksissani, kunnes kuulen joukosta erottuvaa puheen sorinaa. Forumin laidalle on kerääntynyt pieni ihmisjoukkio, joka on nähtävästi kerääntynyt pyöreään muodostelmaan yhden ihmisen ympärille. Ilmeisesti joku filosofi on jakamassa viisauksiaan. Kukakohan tämä on tällä kertaa? Tosin kyseisestä paikasta tuleva puheen sorina ei kuulostanut rauhalliselta keskustelulta, vaan pikemminkin väittelyltä.

Joku irrottautuu filosofiringistä ja matkaa minua päin. Pysäytän hänet ja kysyn häneltä, mitä ringissä on meneillään, kohteliaasti. Hän kertoo jonkun tyhmän ihmisen kyselevän kaililta ohikulkijoilta erilaisia kysymyksiä, mikä on johtanut pieneen kiistaan muutaman ohikulkijan kanssa. Katson hämmentyneesti ihmisjoukkoa. Eikö se ollutkaan taas toinen filosofirinki? Kysyn vielä, jos hän tietäisi tämän tyhmän ihmisen nimen. Hän miettii hetken ja vastaa sen olevan Sokres. Soktas? Sokrates? Kiitän häntä ja jään katsomaan edessäni avautuvaa komediaa.

Tajuun kuitenkin, että minun on tarkoitus mennä tänään laiturille auttamaan Felipeä ja hänen isäänsä hevosten kanssa. Kuulemma joku varakas henkilö on pyytänyt Felipen isää pitämään huolta hänen hevosistaan sillä aikaa, kun hän käy kauppamatkalla. Se joku varakas henkilö ilmeisesti omistaa joko todella monta hevosta tai hänellä on erikoiset vaatimukset hänen hevosten käsittelyn suhteen.

Kappas, kun jälkimmäinen osottautui todeksi. Varakas henkilö halusi antaa hevosten mukana rehua; hänen sanojensa mukaisesti laaturehua, koska hänen hevosensa ansaitsevat parasta. Minut palkattiin rehujen kantajaksi.

Ilmeisesti rehujen kantaminen varakkaan henkilön kärryistä Felipen isän kärryihin sai laiturilla työskentelevät ymmärtämään minun olevan yksi heistä, sillä pian minua pyydettiin lastaamaan varakkaan henkilön laivaa. En halua aiheuttaa Felipen isälle ongelmia, joten teen työtä pyydettyä.

Muutaman lastin jälkeen istahdan ruuman nurkkaan hengähtämään. Mietin, mitäköhän mieltä äitini olisi jos hän näkisi minut. Nauraisikohan kunnolla pitkästä aikaa? Entäs, miten isäni reagoisi? Hän varmaan taputtaisi olalle ja kertoisi uuden tarinan jostain sankarista, joka on purjehtinut merellä ja taistellut hirvittäviä hirviöitä vastaan. Miltäköhän merellä matkaaminen tuntuisi? Olen aina miettinyt sitä ja välillä, kieltämättä, haaveillutkin siitä. Ajatukseni jäävät kesken, kun tunnen laivan nytkähtävän. Katson hätäissän ympärilleni; ruuma on täyttynyt sillä aikaa, kun olin mietteissäni. Kipitän nopeasti ruuman ovelle ja yritän avata sitä. Se on lukossa. Yritän huutaa apua ja jota kuta päästäämään minut pois. Minä en voi jättää äitiäni ja lähteä sanomatta mitään, kuten isäni teki. Yritän keksiä keinoa paeta, mutta tajuan liian myöhään, että laiva on jo lähtenyt satamasta.

Non Solumin toimittajakunta

Päätoimittaja

- – Tuomas Alanen

o_tuomas.alanen@edu.kuopio.fi

Jutta ja runoilevat ykköset

Ohjaava opettaja

- Henna Hämynen

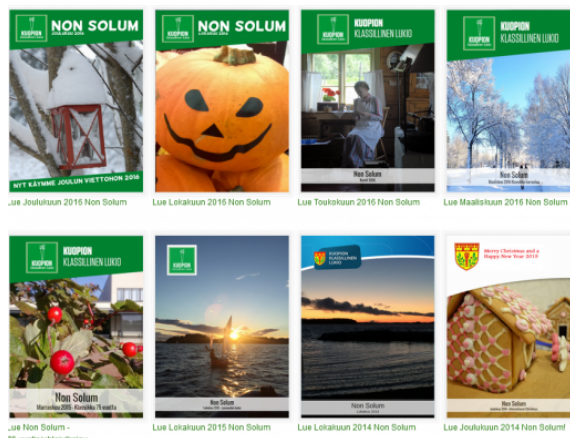
Toimittajat

- Heikkinen Tuomas
- Heiskanen Maija
- Heiskanen Noora
- Honkanen Jannika
- Ikäläinen Juhani
- Jääskeläinen Janne
- Holopainen Piita
- Juntunen Anni
- Lahti Sara
- Leppävuori Hanna
- Malvila Emilia
- Nissinen Tuuli
- Soininen Miia
- Sopo Annika

- avustavat toimittajat: Risto, Yayoi, Venla, Apone, Konsta, Eliel, Emma,

NonSolum e-julkaisut kautta aikojen löytyvät tältä sivulta:

<https://klassikka.onedu.fi/web/non-solum-julkaisut-2014-2015/>³

Kuva 7: ⁴

³<https://klassikka.onedu.fi/web/non-solum-julkaisut-2014-2015/>

⁴<https://klassikka.onedu.fi/web/non-solum-julkaisut-2014-2015/>